

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Rocznik 61

5 lutego 2018

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2018/C 042/01	Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>	1
---------------	--	---

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2018/C 042/02	Sprawa C-401/17 P: Odwołanie od postanowienia Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 15 maja 2017 r. w sprawie T-899/16, Double „W” Enterprises Ltd/Królestwo Hiszpanii, wniesione w dniu 30 czerwca 2017 r. przez Double „W” Enterprises Ltd	2
2018/C 042/03	Sprawa C-468/17 P: Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 15 maja 2017 r. w sprawie T-223/15, Morton's of Chicago / EUIPO, wniesione w dniu 3 sierpnia 2017 r. przez Morton's of Chicago Inc.	2
2018/C 042/04	Sprawa C-520/17 P: Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 28 czerwca 2017 r. w sprawie T-470/16, X-cen-tek GmbH & Co. KG. / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), wniesione w dniu 30 sierpnia 2017 r. przez X-cen-tek GmbH & Co. KG	2
2018/C 042/05	Sprawa C-614/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 24 października 2017 r. – Fundación Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida Queso Manchego / Industrial Quesera Cuquerella S.L. i Juan Ramón Cuquerella Montagud	3

2018/C 042/06	Sprawa C-627/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Okresný súd Dunajská Streda (Słowacja) w dniu 8 listopada 2017 r. – ZSE Energia a.s. / RG	3
2018/C 042/07	Sprawa C-633/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Austria) w dniu 10 listopada 2017 r. – Gmalieva s.r.o., Manfred Naderhirn	4
2018/C 042/08	Sprawa C-640/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra (Portugalia) w dniu 16 listopada 2017 r. – Luís Manuel dos Santos / Fazenda Pública	5
2018/C 042/09	Sprawa C-661/17: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court (Irlandia) w dniu 27 listopada 2017 r. – M.A.; S.A.; A.Z. / International Protection Appeals Tribunal; Minister for Justice and Equality; Attorney General; Irlandia	5
2018/C 042/10	Sprawa C-665/17 P: Odwołanie od postanowienia Sądu (druga izba) wydanego w dniu 12 września 2017 r. w sprawie T-247/16, Trasta Komerbanka AS i in. / Europejski Bank Centralny, wniesione w dniu 27 listopada 2017 r. przez Komisję Europejską	6
2018/C 042/11	Sprawa C-669/17 P: Odwołanie od postanowienia Sądu (druga izba) wydanego w dniu 12 września 2017 r. w sprawie T-247/16, Trasta Komerbanka AS i in. / Europejski Bank Centralny, wniesione w dniu 28 listopada 2017 r. przez Trasta Komerbanka AS, Ivana Fursina, Igersa Buimistersa, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA	8
2018/C 042/12	Sprawa C-670/17 P: Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 19 września 2017 r. w sprawie T-327/15, Republika Grecka / Komisja Europejska, wniesione w dniu 20 listopada 2017 r. przez Republikę Grecką	8
Sąd		
2018/C 042/13	Sprawa T-460/14: Wyrok Sądu z dnia 14 grudnia 2017 r. – AETMD / Rada (Dumping — Przetworzona lub zakonserwowana kukurydza cukrowa w postaci ziaren pochodząca z Tajlandii — Częściowy przegląd okresowy — Zmiana ostatecznego cła antydumpingowego — Stowarzyszenie reprezentujące producentów Unii — Naruszenie praw proceduralnych — Prawo do obrony)	10
2018/C 042/14	Sprawa T-136/15: Wyrok Sądu z dnia 14 grudnia 2017 r. – Evropaiki Dynamiki / Parlament [Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Zapytania ofertowe dotyczące wszystkich części zamówienia, których dotyczy przetarg — Odmowa dostępu — Brak indywidualnej i konkretnej analizy wnioskowanych dokumentów — Wyjątek dotyczący ochrony bezpieczeństwa publicznego — Wyjątek dotyczący ochrony interesów handlowych — Wyjątek dotyczący ochrony prywatności — Wyjątek dotyczący ochrony procesu podejmowania decyzji — Ogólne domniemanie — Nierozsądny nakład pracy]	11
2018/C 042/15	Sprawa T-164/15: Wyrok Sądu z dnia 14 grudnia 2017 r. – European Dynamics Luxembourg i Evropaiki Dynamiki/Parlament (Zamówienia publiczne na usługi — Postępowanie przetargowe — Świadczenie zewnętrznych usług informatycznych na rzecz Parlamentu i innych instytucji oraz agencji Unii — Klasyfikacja oferenta w procedurze kaskadowej — Kryteria udzielenia zamówienia — Obowiązek uzasadnienia — Odpowiedzialność pozaumowna)	11
2018/C 042/16	Sprawa T-314/15: Wyrok Sądu z dnia 13 grudnia 2017 r. – Grecja / Komisja (Pomoc państwa — Pomoc państwa na rzecz przedsiębiorstwa, które zawarło umowę koncesji na wykorzystywanie terminali kontenerowych w porcie w Pireusie — Decyzja stwierdzająca niezgodność pomocy z rynkiem wewnętrznym — Prawo do obrony — Obowiązek uzasadnienia — Pojęcie pomocy państwa — Pomoc przeznaczona na ułatwianie rozwoju niektórych działań gospodarczych lub niektórych regionów gospodarczych — Efekt zachęty pomocy — Konieczność pomocy — Ustalanie kwoty pomocy)	12

2018/C 042/17	Sprawa T-497/15: Wyrok Sądu z dnia 13 grudnia 2017 r. – Oltis Group / Komisja [Badania i rozwój — Program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji 2014-2020 (Horizon 2020) — Pobudzanie i koordynacja inwestycji Unii w badania i innowacje w sektorze kolejowym — Utworzenie wspólnego przedsięwzięcia Shift2Rail — Status członka stowarzyszonego wspólnego przedsięwzięcia Shift2Rail — Zaproszenie do zgłaszania kandydatur — Odrzucenie kandydatury — Obowiązek uzasadnienia — Oczywisty błąd w ocenie — Nadużycie władzy]	13
2018/C 042/18	Sprawa T-692/15: Wyrok Sądu z dnia 13 grudnia 2017 r. – HTTS/ Rada (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie środków finansowych — Obowiązek uzasadnienia — Odpowiedzialność pozaumowna — Wystarczająco istotne naruszenie normy prawnej przysługującej uprawnieniu jednostkom)	13
2018/C 042/19	Sprawa T-712/15: Wyrok Sądu z dnia 13 grudnia 2017 r. – Crédit mutuel Arkéa / EBC [Polityka gospodarcza i pieniężna — Nadzór ostrożnościowy nad instytucjami kredytowymi — Artykuł 4 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 — Ostrożnościowy nadzór skonsolidowany — Nadzorowana grupa — Instytucje trwale powiązane z organizmem centralnym — Artykuł 2 ust. 21 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 468/2014 — Artykuł 10 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 — Wymogi w zakresie funduszy własnych — Artykuł 16 ust. 1 lit. c) oraz ust. 2 lit. a) rozporządzenia nr 1024/2013]	14
2018/C 042/20	Sprawa T-52/16: Wyrok Sądu z dnia 13 grudnia 2017 r. – Crédit mutuel Arkéa/EBC [Polityka gospodarcza i pieniężna — Nadzór ostrożnościowy nad instytucjami kredytowymi — Artykuł 4 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 — Ostrożnościowy nadzór skonsolidowany — Nadzorowana grupa — Instytucje trwale powiązane z organizmem centralnym — Artykuł 2 ust. 21 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 468/2014 — Artykuł 10 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 — Wymogi w zakresie funduszy własnych — Artykuł 16 ust. 1 lit. c) oraz ust. 2 lit. a) rozporządzenia nr 1024/2013]	15
2018/C 042/21	Sprawa T-114/16: Wyrok Sądu z dnia 13 grudnia 2017 r. – Delfin Wellness / EUIPO – Laher (Kabiny na podczerwień i sauny) [Wzór wspólnotowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru — Zarejestrowane wzory wspólnotowe przedstawiające kabiny na podczerwień i sauny — Wzory wcześniejsze — Podstawa unieważnienia — Brak nowości — Artykuł 5 i art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 6/2002 — Ujawnienie wcześniejszych wzorów przed datą pierwszeństwa — Artykuł 7 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 6/2002 — Prawo do bycia wysłuchanym — Artykuł 64 ust. 1 rozporządzenia nr 6/2002]	15
2018/C 042/22	Sprawa T-280/16: Wyrok Sądu z dnia 14 grudnia 2017 r. – GeoClimaDesign / EUIPO – GEO (GEO) {Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Słowny unijny znak towarowy GEO — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter odróżniający — Brak charakteru opisowego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (UE) 2017/1001] — Artykuł 52 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009 [obecnie art. 59 ust. 1 lit. a) rozporządzenia 2017/1001]}	16
2018/C 042/23	Sprawa T-482/16 RENV: Wyrok Sądu z dnia 13 grudnia 2017 r. – Arango Jaramillo i in. / EBI (Służba publiczna — Personel EBI — Termin do wniesienia skargi — Rozsądny termin — Emerytura i renty — Nowelizacja z 2008 r. — Zobowiązaniowy charakter stosunku pracy — Proporcjonalność — Obowiązek uzasadnienia — Pewność prawa — Odpowiedzialność — Krzywda)	17
2018/C 042/24	Sprawa T-575/16: Wyrok Sądu z dnia 14 grudnia 2017 r. – Martinez De Prins i in. / ESDZ (Służba publiczna — Urzędnicy — Pracownicy — Wynagrodzenie — Personel ESDZ pełniący służbę w państwie trzecim — Artykuł 10 załącznika X do regulaminu pracowniczego — Coroczna ocena dodatku ze względu na warunki życia — Decyzja w sprawie obniżenia dodatku ze względu na warunki życia w Ghanie z 25 na 20 % — Zarzut niezgodności z prawem)	17

2018/C 042/25	Sprawa T-577/16: Wyrok Sądu z dnia 14 grudnia 2017 r. – Campo i in./ESDZ (Służba publiczna — Urzędnicy — Pracownicy — Wynagrodzenie — Personel ESDZ zatrudniony w państwie trzecim — Artykuł 10 załącznika X do regulaminu pracowniczego — Coroczna ocena dodatku ze względu na warunki życia — Decyzja o obniżeniu dodatku ze względu na warunki życia w Czarnogórze z 15 do 10 % — Zarzut niezgodności z prawem)	18
2018/C 042/26	Sprawa T-592/16: Wyrok Sądu z dnia 13 grudnia 2017 r. – HQ/CPVO (Służba publiczna — Personel tymczasowy — Umowa na czas określony — Decyzja o nieprzedłużeniu — Oczywisty błąd w ocenie — Obowiązek staranności — Zasada dobrej administracji — Prawo do bycia wysłuchanym — Mobbing — Nadużycie władzy — Odpowiedzialność)	19
2018/C 042/27	Sprawa T-602/16: Wyrok Sądu z dnia 13 grudnia 2017 r. – CJ/ECDC (Służba publiczna — Personel kontraktowy — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej — Postępowanie w sprawie oceny w 2012 r. — Sporządzenie — Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji zamykającej sprawozdanie z oceny)	19
2018/C 042/28	Sprawa T-611/16: Wyrok Sądu z dnia 14 grudnia 2017 r. – Trautmann/ESDZ (Służba publiczna — Urzędnicy — Wynagrodzenie — Dodatki rodzinne — Dodatek edukacyjny — Artykuł 15 załącznika X do regulaminu pracowniczego — Warunki przyznania — Artykuł 3 ust. 1 załącznika VII do regulaminu pracowniczego — Regularne uczęszczanie w pełnym wymiarze czasu do płatnej placówki nauczania — Artykuł 85 regulaminu pracowniczego — Zwrot nienależnych kwot — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do bycia wysłuchanym)	20
2018/C 042/29	Sprawa T-692/16: Wyrok Sądu z dnia 13 grudnia 2017 r. – CJ/ ECDC [Służba publiczna — Personel kontraktowy — Umowa na czas określony — Artykuł 47 lit. b) WZIP — Stwierdzenie nieważności decyzji o przedterminowym rozwiązaniu umowy — Artykuł 266 TFUE — Wykonanie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej — Przyjęcie nowej decyzji o przedterminowym rozwiązaniu umowy — Skutek wsteczny]	21
2018/C 042/30	Sprawa T-700/16: Wyrok Sądu z dnia 13 grudnia 2017 r. – Laboratorios Ern / EUIPO – Ascendo Medienagentur (SLIMDYNAMICS) {Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego SLIMDYNAMICS — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy DYNAMIN — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo towarów — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]}	21
2018/C 042/31	Sprawa T-703/16 RENV: Wyrok Sądu z dnia 13 grudnia 2017 r. – CJ/ECDC (Służba publiczna — Personel kontraktowy — Umowa na czas określony — Wcześniejsze rozwiązanie — Artykuł 47 lit. b) ppkt ii) WZIP — Sposoby wypowiedzenia — Odpowiedzialność — Krzywda)	22
2018/C 042/32	Sprawa T-828/16: Wyrok Sądu z dnia 14 grudnia 2017 r. – Consejo Regulador „Torta del Casar”/ EUIPO – Consejo Regulador „Queso de La Serena” (QUESO Y TORTA DE LA SERENA) {Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego QUESO Y TORTA DE LA SERENA — Ochrona nazwy pochodzenia „Torta del Casar” — Względna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 2 ust. 3, art. 3 ust. 1 i art. 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 510/2006 — Artykuł 8 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2017/1001]}	22
2018/C 042/33	Sprawa T-912/16: Wyrok Sądu z dnia 14 grudnia 2017 r. – RRTec / EUIPO – Mobotec (RROFA) Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego RROFA — Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy ROFA — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 2017/1001]	23

2018/C 042/34	Sprawa T-4/17: Wyrok Sądu z dnia 13 grudnia 2017 r. – Coedo Suárez/Rada (Służba publiczna — Urzędnicy — Przeniesienie z urzędu w stan spoczynku — Wniosek o uznanie zawodowego podłoża niepełnosprawności — Zakwalifikowanie wniosku jako zażalenia — Różny termin — Nieprawidłowe postępowanie poprzedzające wniesienie skargi — Niedopuszczalność — Odpowiedzialność)	24
2018/C 042/35	Sprawa T-217/11 REV: Postanowienie Sądu z dnia 28 listopada 2017 r. – Staelen / Rzecznik Praw Obywatelskich (Odpowiedzialność pozaumowna — Skarga o wznowienie postępowania — Skutki późniejszego wyroku Trybunału uchylającego w części wyrok Sądu — Brak nowych okoliczności faktycznych — Niedopuszczalność)	24
2018/C 042/36	Sprawa T-252/15: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 29 listopada 2017 r. – Ferrovial i in. / Komisja (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — System pomocy przewidziany w hiszpańskim ustawodawstwie podatkowym — Przepis dotyczący podatku od osób prawnych umożliwiający przedsiębiorstwom hiszpańskim amortyzację wartości firmy wynikającej z nabycia udziałów w przedsiębiorstwach zagranicznych — Nowa wykładnia urzędowa — Włączenie udziałów w zagranicznych spółkach holdingowych w system nabycia bezpośredniego — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru)	25
2018/C 042/37	Sprawa T-902/16: Postanowienie Sądu z dnia 27 listopada 2017 r. – HeidelbergCement / Komisja (Skarga o stwierdzenie nieważności — Konkurencja — Koncentracje — Rynek cementu szarego w Chorwacji — Decyzja o wszczęciu etapu szczegółowego badania na podstawie art. 6 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 139/2004 — Akt niepodlegający zaskarżeniu — Akt przygotowawczy — Niedopuszczalność)	25
2018/C 042/38	Sprawa T-907/16: Postanowienie Sądu z dnia 27 listopada 2017 r. – Schwenk Zement/Komisja [Skarga o stwierdzenie nieważności — Konkurencja — Koncentracje — Rynek szarego cementu w Chorwacji — Decyzja o wszczęciu etapu szczegółowego badania na podstawie art. 6 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 139/2004 — Akt niepodlegający zaskarżeniu — Akt przygotowawczy — Niedopuszczalność]	26
2018/C 042/39	Sprawa T-148/17: Postanowienie Sądu z dnia 7 grudnia 2017 r. – Troszczyński / Parlament (Skarga o stwierdzenie nieważności — Przepisy dotyczące zwrotu kosztów i diet posłów do Parlamentu Europejskiego — Dodatek na zatrudnienie asystentów parlamentarnych — Windykacja nienależnie wypłaconych kwot — Częściowa oczywista niedopuszczalność — Częściowe umorzenie postępowania)	26
2018/C 042/40	Sprawa T-381/17: Postanowienie Sądu z dnia 7 grudnia 2017 r. – Acsen / Parlament i Rada (Skarga o stwierdzenie nieważności — Dyrektywa 2011/35/UE — Łączenie spółek akcyjnych — Nieważność łączenia — Brak rozróżnienia między bezwzględną a względną nieważnością łączenia — Termin do wniesienia skargi — Przekroczenie terminu — Oczywista niedopuszczalność)	27
2018/C 042/41	Sprawa T-669/17: Skarga wniesiona w dniu 25 września 2017 r. – Hernando Avendaño i in./SRB	28
2018/C 042/42	Sprawa T-735/17: Skarga wniesiona w dniu 31 października 2017 r. – Asociación de Usuarios de Bancos, Cajas y Seguros de España/SRB	28
2018/C 042/43	Sprawa T-745/17: Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2017 r. – Kerkosand / Komisja	29
2018/C 042/44	Sprawa T-754/17: Skarga wniesiona w dniu 15 listopada 2017 r. – Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-ouest (port de Brest) / Komisja	30
2018/C 042/45	Sprawa T-779/17: Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2017 r. – United Wineries/EUIPO – Compañía de Vinos Miguel Martín (VIÑA ALARDE)	31

2018/C 042/46	Sprawa T-781/17: Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2017 r. – Kraftpojkarna / Komisja	32
2018/C 042/47	Sprawa T-782/17: Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2017 r. – Wuxi Saijing Solar / Komisja . .	33
2018/C 042/48	Sprawa T-783/17: Skarga wniesiona w dniu 1 grudnia 2017 r. – GE Healthcare / Komisja	34
2018/C 042/49	Sprawa T-786/17: Skarga wniesiona w dniu 4 grudnia 2017 r. – BTC / Komisja	35
2018/C 042/50	Sprawa T-789/17: Skarga wniesiona w dniu 29 listopada 2017 r. – TecAlliance / EUIPO – Siemens (TecDocPower)	36
2018/C 042/51	Sprawa T-790/17: Skarga wniesiona w dniu 5 grudnia 2017 r. – St. Andrews Links / EUIPO (ST ANDREWS)	37
2018/C 042/52	Sprawa T-791/17: Skarga wniesiona w dniu 5 grudnia 2017 r. – St. Andrews Links / EUIPO (ST ANDREWS)	37
2018/C 042/53	Sprawa T-792/17: Skarga wniesiona w dniu 5 grudnia 2017 r. – Man Truck & Bus/EUIPO – Halla Holdings (MANDO)	38
2018/C 042/54	Sprawa T-797/17: Skarga wniesiona w dniu 6 grudnia 2017 r. – Star Television Productions / EUIPO – Marc Dorcel (STAR)	39
2018/C 042/55	Sprawa T-798/17: Skarga wniesiona w dniu 8 grudnia 2017 r. – De Masi i Varoufakis / EBC	39
2018/C 042/56	Sprawa T-799/17: Skarga wniesiona w dniu 11 grudnia 2017 r. – Scania i in. / Komisja	40
2018/C 042/57	Sprawa T-800/17: Skarga wniesiona w dniu 11 grudnia 2017 r. – Brown Street Holdings / EUIPO – Enesan (FIGHT LIFE)	41
2018/C 042/58	Sprawa T-801/17: Skarga wniesiona w dniu 6 grudnia 2017 r. – Dermatest / EUIPO (ORIGINAL excellent dermatest 3-star-guarantee.de)	42
2018/C 042/59	Sprawa T-802/17: Skarga wniesiona w dniu 7 grudnia 2017 r. – Dermatest / EUIPO (ORIGINAL excellent dermatest 5-star-guarantee.de CLINICALLY TESTED)	43
2018/C 042/60	Sprawa T-803/17: Skarga wniesiona w dniu 7 grudnia 2017 r. – Dermatest / EUIPO (ORIGINAL excellent dermatest)	43
2018/C 042/61	Sprawa T-804/17: Skarga wniesiona w dniu 11 grudnia 2017 r. – Stada Arzneimittel/EUIPO / EUIPO (Przedstawienie dwóch przeciwległych łuków)	44
2018/C 042/62	Sprawa T-808/17: Skarga wniesiona w dniu 11 grudnia 2017 r. – Pethke / EUIPO	44
2018/C 042/63	Sprawa T-616/16: Postanowienie Sądu z dnia 5 grudnia 2017 r. – FE / Komisja	45
2018/C 042/64	Sprawa T-64/17: Postanowienie Sądu z dnia 29 listopada 2017 r. – Lions Gate Entertainment / EUIPO (DIRTY DANCING)	46

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2018/C 042/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 32 z 29.1.2018

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 22 z 22.1.2018

Dz.U. C 13 z 15.1.2018

Dz.U. C 5 z 8.1.2018

Dz.U. C 437 z 18.12.2017

Dz.U. C 424 z 11.12.2017

Dz.U. C 412 z 4.12.2017

Teksty te są dostępne na stronie internetowej

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Odwołanie od postanowienia Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 15 maja 2017 r. w sprawie T-899/16, Double „W” Enterprises Ltd/Królestwo Hiszpanii, wniesione w dniu 30 czerwca 2017 r. przez Double „W” Enterprises Ltd

(Sprawa C-401/17 P)

(2018/C 042/02)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Double „W” Enterprises Ltd (przedstawiciel: A. Rubio Crespo, abogado)

Druga strona postępowania: Królestwo Hiszpanii

Postanowieniem z dnia 14 grudnia 2017 r. Trybunał (dziesiąta izba) orzekł, że odwołanie jest niedopuszczalne.

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 15 maja 2017 r. w sprawie T-223/15, Morton’s of Chicago / EUIPO, wniesione w dniu 3 sierpnia 2017 r. przez Morton’s of Chicago Inc.

(Sprawa C-468/17 P)

(2018/C 042/03)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Morton’s of Chicago Inc. (przedstawiciele: J. Moss, barrister, M. Krause, solicitor)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, Mortons the Restaurant Ltd

Postanowieniem z dnia 13 grudnia 2017 r. Trybunał Sprawiedliwości (dziesiąta izba) orzekł, że odwołanie jest niedopuszczalne.

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 28 czerwca 2017 r. w sprawie T-470/16, X-cen-tek GmbH & Co. KG. / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), wniesione w dniu 30 sierpnia 2017 r. przez X-cen-tek GmbH & Co. KG

(Sprawa C-520/17 P)

(2018/C 042/04)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: X-cen-tek GmbH & Co. KG (przedstawiciel: H. Hillers, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Postanowieniem z dnia 30 listopada 2017 r. Trybunał (siódma izba) w części odrzucił i w pozostałym zakresie oddalił odwołanie oraz postanowił, że X-cen-tek GmbH & Co. KG pokryje własne koszty.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 24 października 2017 r. – Fundación Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida Queso Manchego / Industrial Quesera Cuquerella S.L. i Juan Ramón Cuquerella Montagud

(Sprawa C-614/17)

(2018/C 042/05)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Fundación Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida Queso Manchego

Druga strona postępowania: Industrial Quesera Cuquerella S.L. i Juan Ramón Cuquerella Montagud

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zabronione w art. 13 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 510/2006⁽¹⁾ przywołanie chronionej nazwy pochodzenia powinno nastąpić koniecznie poprzez użycie nazw wykazujących wizualne, fonetyczne lub konceptualne podobieństwo z chronioną nazwą pochodzenia, czy też może nastąpić poprzez użycie oznaczeń graficznych przywołujących nazwę pochodzenia?
- 2) W sytuacji gdy chodzi o chronioną nazwę pochodzenia o charakterze geograficznym [art. 2 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 510/2006] oraz o produkty takie same lub porównywalne, czy użycie oznaczeń przywołujących region, z którym jest związana chroniona nazwa pochodzenia, może zostać uznane za przywołanie samej chronionej nazwy pochodzenia w znaczeniu art. 13 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 510/2006, które to przywołanie jest niedopuszczalne nawet w przypadku, gdy osoba używająca tych oznaczeń jest producentem, który ma siedzibę w regionie, z którym jest związana chroniona nazwa pochodzenia, lecz którego produkty nie są objęte taką chronioną nazwą pochodzenia, ponieważ nie spełniają wymogów – innych niż pochodzenie geograficzne – określonych w specyfikacji?
- 3) Czy pojęcie przeciętnego konsumenta, właściwie poinformowanego oraz dostatecznie uważnego i rozsądnego, do którego sposobu postrzegania należy się odnieść w celu ustalenia, czy istnieje „przywołanie” w rozumieniu art. 13 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 510/2006, należy rozumieć w ten sposób, że odnosi się ono do konsumenta europejskiego, czy też może odnosić się wyłącznie do konsumenta państwa członkowskiego, w którym wytwarzany jest produkt dający sposobność do przywołania chronionego oznaczenia geograficznego lub z którym ChNP jest związana geograficznie i w którym produkt ten jest w większości spożywany?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. 2006, L 93, s. 12)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Okresný súd Dunajská Streda (Słowacja) w dniu 8 listopada 2017 r. – ZSE Energia a.s. / RG

(Sprawa C-627/17)

(2018/C 042/06)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Okresný súd Dunajská Streda

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca (powód): ZSE Energia a.s.

Strona przeciwna (pozwany): RG

przy udziale: ZSE Energia CZ s.r.o.

Pytania prejudycjalne

1) Czy pojęcie „jednej ze stron”, którym posługuje się art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 861/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r.⁽¹⁾ ustanawiającego europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń (Dz.U. L 199, z dnia 31 lipca 2007 r., s. 1, zwanego dalej „rozporządzeniem nr 861/2007”) należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono również „interwenienta”, czyli podmiot uczestniczący w postępowaniu, który nie jest stroną skarżącą (powodem) ani stroną przeciwną (pozwany), lecz uczestniczy w postępowaniu jedynie popierając żądania strony skarżącej (powoda) lub strony przeciwniej (pozwanego)?

2) Jeżeli „interwenienta” nie należy uważać za „stronę” w rozumieniu art. 3 ust. 1 rozporządzenia 861/2007:

czy postępowanie wszczęte z wykorzystaniem formularza A zawartego w załączniku [I] do rozporządzenia nr 861/2007 pomiędzy stroną skarżącą (powodem) i stroną przeciwną (pozwany) jest objęte zakresem stosowania rozporządzenia nr 861/2007 w rozumieniu jego art. 2 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 1, jeśli strony te mają miejsce zamieszkania w tym samym państwie członkowskim, w którym siedzibę ma sąd rozpatrujący sprawę a jedynie „interwenient” ma miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim?

⁽¹⁾ Dz.U. 2007, L 199, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesverwaltungsgericht
Oberösterreich (Austria) w dniu 10 listopada 2017 r. – Gmalieva s.r.o., Manfred Naderhirn**

(Sprawa C-633/17)

(2018/C 042/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Strony w postępowaniu głównym

Skarżący: Gmalieva s.r.o., Manfred Naderhirn

Urzędy, których decyzje zostały zaskarżone: Landespolizeidirektion Oberösterreich, Bezirkshauptmann von Linz-Land

Pozostali uczestnicy postępowania: Mag. Jungwirth u. Mag. Fabian OHG, Mag. Krenn KG, Michael Weber, Gunhild Mayr i Mag. Übermaßer KG

Pytanie prejudycjalne

Czy zgodne z zagwarantowaną w art. 49 TFUE swobodą przedsiębiorczości lub z zagwarantowaną w art. 56 swobodą świadczenia usług jest takie połączenie systemu proceduralnego i organizacji sądów, jakie zostało ustanowione w Austrii dla trybunałów prawa publicznego w art. 133 ust. 4 B-VG i art. 144 ust. 1 Bundes-Verfassungsgesetz w połączeniu z §§ 41, 42 i 63 Verwaltungsgerichtshofgesetz, z jednej strony, i w połączeniu z § 87 Verfassungsgerichtshofgesetz z drugiej strony –

polegające na:

zwykłej kasacji przez sąd najwyższej instancji, która w efekcie nie oznacza wydania rozstrzygnięcia w sprawie, lecz tylko formalne przekazanie jej sądowi niższej instancji, tj.

1) uchylenie zaskarżonego wyroku

2) wraz ze zobowiązaniem sądu niższej instancji do wydania nowego orzeczenia przy

3) jednoczesnym związaniu go wykładnią dokonaną przez sąd najwyższej instancji,

przy czym to związanie ustawowe ma co do zasady charakter ogólny, czyli dotyczy również takich przypadków, w których *ex lege* nie jest zapewnione, że sądy wyższej instancji, w ramach postępowania spełniającego w każdym aspekcie wymagania ustanowione w art. 6 ust. 1 EKPC lub w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (lecz przede wszystkim charakteryzującego się

1) zakazem zgłaszania nowych faktów i dowodów w postępowaniu odwoławczym,

2) związaniem stanem faktycznym przyjętym przez niższą instancję,

3) odniesieniem do stanu faktycznego i prawnego obowiązującego w momencie wydania orzeczenia przez niższą instancję oraz

4) ograniczeniem prawa orzekania do mających zasadnicze znaczenie pytań prawnych [VwGH], z jednej strony, lub naruszenia sfery praw podstawowych [VfGH], z drugiej strony),

przeprowadziły autonomiczną i bazującą na aktualnym stanie faktycznym analizę spójności i proporcjonalności?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra (Portugalia) w dniu 16 listopada 2017 r. – Luís Manuel dos Santos / Fazenda Pública

(Sprawa C-640/17)

(2018/C 042/08)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Administrativo e Fiscal de Coimbra

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Luís Manuel dos Santos

Strona pozwana: Fazenda Pública

Pytanie prejudycjalne

Czy zasada swobodnego przepływu towarów między państwami członkowskimi, ujęta w art. 110 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), stoi na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego [art. 2 ust. 1 lit. b) CIUC ⁽¹⁾] interpretowanemu w ten sposób, że jednolity podatek drogowy nie powinien uwzględniać daty pierwszej rejestracji, jeżeli miała ona miejsce w innym państwie członkowskim i powinien opierać się jedynie na dacie rejestracji w Portugalii, gdy taka interpretacja skutkuje wyższym opodatkowaniem pojazdów przywiezionych z innego państwa członkowskiego?

⁽¹⁾ Código do Imposto Único de Circulação (kodeks jednolitego podatku drogowego)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court (Irlandia) w dniu 27 listopada 2017 r. – M.A.; S.A.; A.Z. / International Protection Appeals Tribunal; Minister for Justice and Equality; Attorney General; Irlandia

(Sprawa C-661/17)

(2018/C 042/09)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court (Irlandia)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: M.A.; S.A.; A.Z.

Druga strona postępowania: International Protection Appeals Tribunal; Minister for Justice and Equality; Attorney General, Irlandia

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy krajowy organ decyzyjny – rozpatrując, w kontekście ewentualnego przekazania do Zjednoczonego Królestwa osoby ubiegającej się o udzielenie ochrony międzynarodowej na podstawie rozporządzenia 604/2013⁽¹⁾, kwestie związane z klauzulą uznaniową przewidzianą w art. 17 lub jakiegokolwiek inne kwestie związane z ochroną praw podstawowych w Zjednoczonym Królestwie – winien pominąć zaistniałe w tym czasie okoliczności ze względu na proponowane wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej?
- 2) Czy pojęcie „państwa członkowskiego dokonującego ustalenia odpowiedzialnego państwa członkowskiego” zawarte w rozporządzeniu 604/2013 obejmuje kompetencje państwa członkowskiego wykonującego uprawnienia uznane lub przyznane w art. 17 tego rozporządzenia?
- 3) Czy kompetencje państwa członkowskiego przewidziane w art. 6 rozporządzenia 604/2013 obejmują uprawnienia uznane lub przyznane w art. 17 rozporządzenia?
- 4) Czy pojęcie skutecznego środka zaskarżenia odnosi się do decyzji wydanej w pierwszej instancji na podstawie art. 17 rozporządzenia 604/2013, skutkiem czego od decyzji takiej powinno przysługiwać odwołanie lub równoważny środek zaskarżenia, czy też przepisy krajowe regulujące tryb odwoławczy od decyzji wydanej w pierwszej instancji na podstawie rozporządzenia winny być interpretowane jako obejmujące odwołanie od decyzji wydanej na podstawie art. 17?
- 5) Czy art. 20 ust. 3 rozporządzenia 604/2013 wywołuje taki skutek, że w razie braku dowodów obalających domniemanie, iż rozpatrzenie statusu małoletniego wraz ze statusem rodzica leży w najlepszym interesie dziecka, krajowy organ decyzyjny nie ma obowiązku uwzględnienia takiego najlepszego interesu dziecka jako kwestii odrębnej od kwestii rodziców lub jako bądź punktu wyjścia do rozważenia, czy przekazanie w ogóle powinno nastąpić?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (Dz.U. 2013, L 180, s. 31).

Odwołanie od postanowienia Sądu (druga izba) wydanego w dniu 12 września 2017 r. w sprawie T-247/16, Trasta Komerčbanka AS i in. / Europejski Bank Centralny, wniesione w dniu 27 listopada 2017 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-665/17 P)

(2018/C 042/10)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Di Bucci, A. Steiblyté, K. Ph. Wojcik, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Trasta Komerčbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA, Europejski Bank Centralny

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie postanowienia Sądu (druga izba) z dnia 12 września 2017 r. w sprawie T-247/16, Trasta Komerčbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, SIA C & R Invest, Figon Co Limited, G.C.K J Holding Netherlands B.V. oraz Rikam Holding S.A. – SPF / Europejski Bank Centralny, w zakresie, w jakim oddała on zarzut niedopuszczalności w odniesieniu do skargi złożonej przez akcjonariuszy Trasta Komerčbanka AS;

- odrzucenie skargi wniesionej przez Ivana Fursina, Igorsa Buimistersa, SIA C & R Invest, Figon Co Limited, G.C. K J Holding Netherlands B.V. oraz Rikam Holding S.A. – SPF jako niedopuszczalnej;
- obciążenie skarżących kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Sąd błędnie uznał, że niezbędne było uznanie za dopuszczalną skargi o stwierdzenie nieważności wniesionej przez akcjonariuszy instytucji kredytowej w likwidacji na decyzję o cofnięciu zezwolenia instytucji kredytowej w celu zapewnienia skutecznego środka prawnego. Tym samym nie uwzględnił innych środków prawnych przysługujących instytucji kredytowej, w postaci wniesionej w terminie skargi o stwierdzenie nieważności i wniosku o zastosowanie środków tymczasowych, oraz środków prawnych przysługujących akcjonariuszom w postaci skargi odszkodowawczej wobec Europejskiego Banku Centralnego przed sądami europejskimi i ewentualnie w postaci innych skarg przed sądami krajowymi.

Odwołanie jest oparte na dwóch następujących zarzutach:

- 1) Wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd naruszył art. 263 TFUE w odniesieniu do przesłanki interesu prawnego. Stwierdzając, że bezpośredni akcjonariusze nie mieli możliwości skorzystać ze swoich praw do określenia zarządzania i polityki spółki w likwidacji, jak miałyby to miejsce gdyby spółka nadal funkcjonowała, Sąd błędnie odszedł od orzecznictwa, zgodnie z którym akcjonariusze nie mają interesu prawnego odrębnego od interesu ich spółki. Ponadto Sąd nie uwzględnił, że nawet akcjonariusze działającej spółki, a z pewnością akcjonariusze mniejszościowi, nie mają prawa do zmuszenia zarządu spółki do wniesienia skargi. Nie odróżnił on ponadto skutków decyzji nadzoru bankowego w sprawie cofnięcia zezwolenia na prowadzenie działalności bankowej od skutków późniejszej decyzji sądu krajowego o wszczęciu postępowania likwidacyjnego. Wreszcie Sąd błędnie uznał, że akcjonariusze spółki w likwidacji powinni mieć możliwość wykonywania swoich praw udziałowych w taki sam sposób jak akcjonariusze działającej spółki.
- 2) Wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd naruszył art. 263 akapit czwarty TFUE w odniesieniu do przesłanki, zgodnie z którą akt musi dotyczyć danej osoby indywidualnie i bezpośrednio.

W odniesieniu do pierwszej przesłanki Sąd po pierwsze nie uwzględnił, że możliwość mniej lub bardziej dokładnego ustalenia liczby, a nawet tożsamości osób, do których środek ma zastosowanie, w żaden sposób nie oznacza, że należy uważać, iż dotyczy ich indywidualnie, o ile środek ten jest stosowany na mocy określonej przez niego obiektywnej prawnej lub faktycznej sytuacji. Po drugie, Sąd błędnie stwierdził, że decyzja o cofnięciu zezwolenia na prowadzenie działalności bankowej dotyczy akcjonariuszy instytucji kredytowej, podczas gdy dotyczy ona jedynie samej tej instytucji. Po trzecie, Sąd błędnie uznał, że decyzja Europejskiego Banku Centralnego ma wpływ na akcjonariuszy ze względu na ich określone szczególne cechy lub ze względu na faktyczną sytuację, która odróżnia ich od wszystkich innych osób, podczas gdy decyzja ta dotyczy jedynie instytucji kredytowej i nie ma wpływu na prawa akcjonariuszy. Wreszcie, nawet przy założeniu, że skierowane do spółki orzeczenie Sądu może dotyczyć jedynie akcjonariusza spółki bezpośrednio i indywidualnie, Sąd błędnie zrównał sytuację indywidualnych akcjonariuszy mniejszościowych z sytuacją jedyne akcjonariusza.

W odniesieniu do drugiej przesłanki Sąd po pierwsze dopuścił się błędu co do prawa uznając, że cofnięcie zezwolenia na prowadzenie działalności bankowej dotyczy akcjonariuszy bezpośrednio, nie dokonując rozróżnienia między skutkami tego cofnięcia a skutkami decyzji sądu krajowego o wszczęciu postępowania likwidacyjnego. Po drugie, Sąd błędnie uznał, że decyzja Europejskiego Banku Centralnego dotyczyła akcjonariuszy bezpośrednio ze względu na wagę jej skutków. Tym samym Sąd nie dokonał rozróżnienia między skutkami prawnymi decyzji, które są ograniczone do instytucji kredytowej, a jej skutkami ekonomicznymi, które jak najbardziej mogą rozciągać się na akcjonariuszy.

Odwołanie od postanowienia Sądu (druga izba) wydanego w dniu 12 września 2017 r. w sprawie T-247/16, Trasta Komerbanka AS i in. / Europejski Bank Centralny, wniesione w dniu 28 listopada 2017 r. przez Trasta Komerbanka AS, Ivana Fursina, Igorsa Buimistersa, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA

(Sprawa C-669/17 P)

(2018/C 042/11)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Trasta Komerbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA (przedstawiciele: O.H. Behrends, L. Feddern, M. Kirchner, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Europejski Bank Centralny

Żądania wnoszących odwołanie

- uchylenie pkt 1 sentencji postanowienia, tzn. uznania przez Sąd, że nie ma potrzeby rozpatrywania skargi o stwierdzenie nieważności złożonej przez Trasta Komerbanka AS (TKB);
- stwierdzenie, że skarga o stwierdzenie nieważności wniesiona przez TKB nie jest bezprzedmiotowa;
- stwierdzenie, że skarga o stwierdzenie nieważności jest dopuszczalna;
- przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania w przedmiocie skargi o stwierdzenie nieważności, oraz
- obciążenie Europejskiego Banku Centralnego kosztami poniesionymi przez wnoszących odwołanie oraz kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

W pierwszym zarzucie wnoszący odwołanie podnoszą, że Sąd dopuścił się błędu przyjmując, iż środek prawny TKB został powierzony likwidatorowi. Wnoszący odwołanie podnoszą, że owo założenie jest niezgodne z art. 263 TFEU oraz gwarancją skutecznego środka prawnego, jak również z szeregiem powiązanych zasad.

W drugim zarzucie wnoszący odwołanie podnoszą, że Sąd dopuścił się błędu przyjmując, iż skarga akcjonariuszy stanowi alternatywę dla legitymacji akcjonariuszy do obrony zezwolenia TKB poprzez skargę samej TKB.

W trzecim zarzucie wnoszący odwołanie podnoszą szereg dalszych istotnych błędów, w tym brak zastosowania zasady *nemo auditur* ze względu na interwencję EBC w odniesieniu do środka prawnego TKB.

W czwartym zarzucie wnoszący odwołanie podnoszą, że Sąd nie uwzględnił wymogów (także formalnych) skutecznego odwołania pełnomocnictwa pierwotnie udzielonego przez TKB.

W piątym zarzucie skarżący podnoszą, że Sąd błędnie zastosował art. 51 § 1 zamiast art. 131 regulaminu postępowania oraz podnoszą szereg kolejnych błędów proceduralnych.

Odwołanie od wyroku Sądu] (pierwsza izba) wydanego w dniu 19 września 2017 r. w sprawie T-327/15, Republika Grecka / Komisja Europejska, wniesione w dniu 20 listopada 2017 r. przez Republikę Grecką

(Sprawa C-670/17 P)

(2018/C 042/12)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Republika Grecka (przedstawiciele: G. Kanellopoulos, I. Pahi i A. Vassilopoulou)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie żąda uznania odwołania za dopuszczalne, uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 19 września 2017 r. w sprawie T-327/15 i uwzględnienia skargi Republiki Greckiej z dnia 2 czerwca 2015 poprzez stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 25 marca 2015 r. „w sprawie zastosowania korekty finansowej do części sekcji EFOGR – orientacja programu operacyjnego 2000GR061RO021 CCI (Grecja – Cel 1 – Rekonstrukcja terenów wiejskich)”, notyfikowanej z numerem C(2015) 1936 final.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi na jego poparcie pięć zarzutów na uzasadnienie uchylenia.

Zarzut pierwszy dotyczy błędnej wykładni i błędnego zastosowania przepisów przejściowych rozporządzeń (WE) nr 1083/2006⁽¹⁾ i (UE) nr 1303/2013⁽²⁾, w związku z przepisami rozporządzenia (WE) nr 1290/2005⁽³⁾, a także obraży prawa przy zastosowaniu przepisów rozporządzenia (WE) nr 1260/1999⁽⁴⁾ do EFOGR, Sekcja Orientacji po dniu 1 stycznia 2017 r. – niewystarczające i błędne uzasadnienie zaskarżonego wyroku.

Zarzut drugi dotyczy błędnej wykładni i błędnego zastosowania przepisów art. 39 rozporządzenia (WE) nr 1260/1999 – sprzeczne i niewystarczające uzasadnienie.

Zarzut trzeci dotyczy błędnej wykładni oraz nieprawidłowego i wybiórczego zastosowania przepisów proceduralnych art. 144 i 145 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, uznanych w zaskarżonym wyroku za mające zastosowanie, podczas gdy zastosowanie powinna mieć gwarancja procesowa z art. 52 ust. 4 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013⁽⁵⁾, która ogranicza w niniejszym przypadku kompetencję *ratione temporis* Komisji – sprzeczne i niewystarczające uzasadnienie zaskarżonego wyroku.

Zarzut czwarty dotyczy wykładni i zastosowania zasady pewności prawa i zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań państwa członkowskiego w ramach jego lojalnej współpracy z Komisją w odniesieniu od oceny – z dziewięciomiesięcznym opóźnieniem – konsekwencji wyraźnej akceptacji końcowego sprawozdania z wdrażania programu, a także spóźnionego wszczęcia procedury dotyczącej korekty finansowej, które to opóźnienia naruszają podjęte przez samą Komisję zobowiązanie do rozliczenia programów operacyjnych i dokonania końcowej płatności w rozsądnym terminie.

Wreszcie zarzut piąty dotyczy absolutnie niewystarczającego uzasadnienia zaskarżonego wyroku w części, w której oddalone zostają zarzuty Republiki Greckiej dotyczące nałożenia wielokrotnej, a zatem nieproporcjonalnej korekty finansowej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz.U. 2006 L 210, s. 25).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz.U. 2013 L 347, s. 320).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. 2005 L 209, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/1999 z dnia 21 czerwca 1999 r. ustanawiające przepisy ogólne w sprawie funduszy strukturalnych (Dz.U. 1999 L 161, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. 2013 L 347, s. 549).

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 14 grudnia 2017 r. – AETMD / Rada

(Sprawa T-460/14) ⁽¹⁾

(Dumping — Przetworzona lub zakonserwowana kukurydza cukrowa w postaci ziaren pochodząca z Tajlandii — Częściowy przegląd okresowy — Zmiana ostatecznego cła antydumpingowego — Stowarzyszenie reprezentujące producentów Unii — Naruszenie praw proceduralnych — Prawo do obrony)

(2018/C 042/13)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD) (Paryż, Francja) (przedstawiciele: początkowo A. Willems, S. De Knop i J. Charles, następnie A. Willems, S. De Knop i C. Zimmerman, avocats)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: S. Boelaert, pełnomocnik, wspierana przez S. Gubela, avocat, i B. O’Connora, solicitor)

Interwienienci popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: J.-F. Brakeland, A. Stobiecka-Kuik i A. Demeneix, pełnomocnicy) oraz River Kwai International Food Industry Co. Ltd (Kaeng Sian, Tajlandia) (przedstawiciele: J. Cornelis i F. Graafsma, avocats)

Przedmiot

Żądanie oparte na art. 263 TFUE i mające na celu stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 307/2014 z dnia 24 marca 2014 r. zmieniającego rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 875/2013 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz określonej przetworzonej lub zakonserwowanej kukurydzy cukrowej w postaci ziaren pochodzącej z Tajlandii w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. 2014, L 91, s. 1).

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 307/2014 z dnia 24 marca 2014 r. zmieniającego rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 875/2013 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz określonej przetworzonej lub zakonserwowanej kukurydzy cukrowej w postaci ziaren pochodzącej z Tajlandii w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Rada Unii Europejskiej pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD).
- 4) Komisja Europejska oraz River Kwai International Food Industry Co. Ltd porywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 303 z 8.9.2014.

Wyrok Sądu z dnia 14 grudnia 2017 r. – Evropaiki Dynamiki / Parlament(Sprawa T-136/15) ⁽¹⁾

[Dostęp do dokumentów — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Zapytania ofertowe dotyczące wszystkich części zamówienia, których dotyczy przetarg — Odmowa dostępu — Brak indywidualnej i konkretnej analizy wnioskowanych dokumentów — Wyjątek dotyczący ochrony bezpieczeństwa publicznego — Wyjątek dotyczący ochrony interesów handlowych — Wyjątek dotyczący ochrony prywatności — Wyjątek dotyczący ochrony procesu podejmowania decyzji — Ogólne domniemanie — Nierozsądny nakład pracy]

(2018/C 042/14)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: początkowo I. Ampazis i M. Sfyri, a następnie M. Sfyri i C.N. Dede, adwokaci)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: początkowo N. Görlitz, N. Rasmussen i L. Darie, a następnie N. Görlitz, L. Darie i C. Burgos, pełnomocnicy)

Interwenient popierający żądania strony skarżącej: Królestwo Szwecji (przedstawiciele: E. Karlsson, L. Swedenborg, A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson i N. Otte Widgren, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek na podstawie art. 263 TFUE o stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu z dnia 13 lutego 2015 r. w sprawie odmowy dostępu do zapytań ofertowych dotyczących wszystkich części przetargu ITS 08 – Świadczenie zewnętrznych usług informatycznych 2008/S 149–199622.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE pokrywa własne koszty, jak również koszty poniesione przez Parlament Europejski.
- 3) Królestwo Szwecji pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 228 z 13.7.2015.

Wyrok Sądu z dnia 14 grudnia 2017 r. – European Dynamics Luxembourg i Evropaiki Dynamiki / Parlament(Sprawa T-164/15) ⁽¹⁾

(Zamówienia publiczne na usługi — Postępowanie przetargowe — Świadczenie zewnętrznych usług informatycznych na rzecz Parlamentu i innych instytucji oraz agencji Unii — Klasyfikacja oferenta w procedurze kaskadowej — Kryteria udzielenia zamówienia — Obowiązek uzasadnienia — Odpowiedzialność pozaumowna)

(2018/C 042/15)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: European Dynamics Luxembourg SA (Luksemburg, Luksemburg) oraz Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: początkowo I. Ampazis i M. Sfyri, następnie M. Sfyri, D. Papadopoulou oraz C.N. Dede, adwokaci)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: początkowo B. Simon, L. Darie i I. Anagnostopoulou, następnie L. Darie, Z. Nagy oraz I. Anagnostopoulou, pełnomocnicy)

Przedmiot

Po pierwsze, żądanie wniesione na podstawie art. 263 TFUE w celu doprowadzenia do stwierdzenia nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego D (2015) 7680, doręczonej stronie skarżącej pismem z dnia 13 lutego 2015 r., o zaklasyfikowaniu oferty strony skarżącej na trzecim miejscu w mechanizmie kaskadowym w odniesieniu do części nr 3 „Tworzenie i utrzymywanie systemów informatycznych dla produkcji”, w otwartym postępowaniu przetargowym PE/ITEC-ITS14 „Świadczenie zewnętrznych usług informatycznych”, a po drugie, żądanie wniesione na podstawie art. 268 TFUE w celu doprowadzenia do zasądzenia odszkodowania za szkodę, jaką miałyby ponieść strona skarżąca.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Parlamentu Europejskiego D (2015) 7680, doręczonej stronie skarżącej pismem z dnia 13 lutego 2015 r., o zaklasyfikowaniu oferty European Dynamics Luxembourg SA i Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE na trzecim miejscu w odniesieniu do części nr 3 „Tworzenie i utrzymywanie systemów informatycznych dla produkcji”, w otwartym postępowaniu przetargowym PE/ITEC-ITS14 „Świadczenie zewnętrznych usług informatycznych”.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 228 z 13.7.2015.

Wyrok Sądu z dnia 13 grudnia 2017 r. – Grecja / Komisja

(Sprawa T-314/15) ⁽¹⁾

(Pomoc państwa — Pomoc państwa na rzecz przedsiębiorstwa, które zawarło umowę koncesji na wykorzystywanie terminali kontenerowych w porcie w Pireusie — Decyzja stwierdzająca niezgodność pomocy z rynkiem wewnętrznym — Prawo do obrony — Obowiązek uzasadnienia — Pojęcie pomocy państwa — Pomoc przeznaczona na ułatwianie rozwoju niektórych działań gospodarczych lub niektórych regionów gospodarczych — Efekt zachęty pomocy — Konieczność pomocy — Ustalanie kwoty pomocy)

(2018/C 042/16)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Grecka (przedstawiciele: K. Boskovits i L. Kotroni, pełnomocnicy)

Strona przeciwna: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouchagiar i B. Stromsky, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie oparte na art. 263 TFUE i zmierzające do stwierdzenia nieważności decyzji Komisji (UE) 2015/1827 z dnia 23 marca 2015 r. w sprawie pomocy państwa SA.28876 (2012/C) (ex CP 202/09) wdrożonej przez Grecję na rzecz spółek Piraeus Container Terminal S.A. i Cosco Pacific Limited (Dz.U. 2015, L 269, s. 93).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 279 z 24.8.2015.

Wyrok Sądu z dnia 13 grudnia 2017 r. – Oltis Group / Komisja(Sprawa T-497/15) ⁽¹⁾

[Badania i rozwój — Program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji 2014-2020 (Horizon 2020) — Pobudzenie i koordynacja inwestycji Unii w badania i innowacje w sektorze kolejowym — Utworzenie wspólnego przedsięwzięcia Shift2Rail — Status członka stowarzyszonego wspólnego przedsięwzięcia Shift2Rail — Zaproszenie do zgłaszania kandydatur — Odrzucenie kandydatury — Obowiązek uzasadnienia — Oczywisty błąd w ocenie — Nadużycie władzy]

(2018/C 042/17)

Język postępowania: czeski

Strony

Strona skarżąca: Oltis Group a.s. (Ołomuniec, Republika Czeska) (przedstawiciel: adwokat P. Konečný)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Hottiaux et Z. Malůšková, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji Ares(2015) 2691017 z dnia 26 czerwca 2015 r. w sprawie wniosku o ponowne zbadanie wniosku skarżącej o uzyskanie statusu członka stowarzyszonego wspólnego przedsięwzięcia Shift2Rail.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Oltis Group a.s. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 389 z 23.11.2015

Wyrok Sądu z dnia 13 grudnia 2017 r. – HTTS / Rada(Sprawa T-692/15) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie środków finansowych — Obowiązek uzasadnienia — Odpowiedzialność pozaumowna — Wystarczająco istotne naruszenie normy prawnej przyznającej uprawnienia jednostkom)

(2018/C 042/18)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. Schlingmann i M. Bever)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop i J.P. Hix, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Bartelt i R. Tricot, następnie R. Tricot i T. Scharf, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie oparte na art. 268 TFUE i mające na celu uzyskanie naprawienia szkody, jaką skarżąca miała ponieść w następstwie umieszczenia jej nazwy, po pierwsze – na podstawie rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 668/2010 z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie wdrożenia art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 423/2007 dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. 2010, L 195, s. 25) – w załączniku V do rozporządzenia Rady (WE) nr 423/2007 z dnia 19 kwietnia 2007 r. dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. 2007, L 103, s. 1) oraz po drugie, na podstawie rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 423/2007 (Dz.U. 2010, L 281, s. 1) – w załączniku VII do rozporządzenia nr 961/2010.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 59 z 15.2.2016.

Wyrok Sądu z dnia 13 grudnia 2017 r. – Crédit mutuel Arkéa / EBC

(Sprawa T-712/15) ⁽¹⁾

[Polityka gospodarcza i pieniężna — Nadzór ostrożnościowy nad instytucjami kredytowymi — Artykuł 4 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 — Ostrożnościowy nadzór skonsolidowany — Nadzorowana grupa — Instytucje trwale powiązane z organizmem centralnym — Artykuł 2 ust. 21 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 468/2014 — Artykuł 10 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 — Wymogi w zakresie funduszy własnych — Artykuł 16 ust. 1 lit. c) oraz ust. 2 lit. a) rozporządzenia nr 1024/2013]

(2018/C 042/19)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Crédit mutuel Arkéa (Le Relecq Kerhuon, Francja) (przedstawiciele: adwokaci H. Savoie i P. Mele)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny (EBC) (przedstawiciele: K. Lackhoff, R. Bax i C. Olivier, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów D. Martina, M. Pittiego i M. Françona)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Di Bucci i K. P. Wojcik, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek na podstawie art. 263 TFUE o stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Banku Centralnego z dnia 5 grudnia 2015 r. ECB/SSM/2015 – 9695000CG7B8NLR5984/28 ustalającej wymogi ostrożnościowe mające zastosowanie do grupy Crédit mutuel.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Crédit mutuel Arkéa pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Europejski Bank Centralny (EBC).
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 59 z 15.2.2016.

Wyrok Sądu z dnia 13 grudnia 2017 r. – Crédit mutuel Arkéa/EBC**(Sprawa T-52/16) ⁽¹⁾**

[Polityka gospodarcza i pieniężna — Nadzór ostrożnościowy nad instytucjami kredytowymi — Artykuł 4 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 — Ostrożnościowy nadzór skonsolidowany — Nadzorowana grupa — Instytucje trwale powiązane z organizmem centralnym — Artykuł 2 ust. 21 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 468/2014 — Artykuł 10 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 — Wymogi w zakresie funduszy własnych — Artykuł 16 ust. 1 lit. c) oraz ust. 2 lit. a) rozporządzenia nr 1024/2013]

(2018/C 042/20)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Crédit mutuel Arkéa (Le Relecq Kerhuon, Francja) (przedstawiciele: adwokaci H. Savoie i P. Mele)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny (EBC) (przedstawiciele: K. Lackhoff, R. Bax i C. Olivier, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata M. Pittiego)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Di Bucci i K.-P. Wojcik, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek na podstawie art. 263 TFUE o stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Banku Centralnego z dnia 4 grudnia 2015 r. ECB/SSM/2015 – 9695000CG 7B84NLR5984/40 ustalającej wymogi ostrożnościowe mające zastosowanie do grupy Crédit Mutuel.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Crédit mutuel Arkéa pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Europejski Bank Centralny (EBC).
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 111 z 29.3.2016.

Wyrok Sądu z dnia 13 grudnia 2017 r. – Delfin Wellness / EUIPO – Laher (Kabiny na podczerwień i sauny)**(Sprawa T-114/16) ⁽¹⁾**

[Wzór wspólnotowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru — Zarejestrowane wzory wspólnotowe przedstawiające kabiny na podczerwień i sauny — Wzory wcześniejsze — Podstawa unieważnienia — Brak nowości — Artykuł 5 i art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 6/2002 — Ujawnienie wcześniejszych wzorów przed datą pierwszeństwa — Artykuł 7 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 6/2002 — Prawo do bycia wysłuchanym — Artykuł 64 ust. 1 rozporządzenia nr 6/2002]

(2018/C 042/21)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Delfin Wellness GmbH (Leonding, Austria) (przedstawiciel: adwokat T. Riedler)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: S. Hanne, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Sabine Laher (Weyer, Austria) (przedstawiciel: adwokat P. Pfeil)

Przedmiot

Skarga na trzy decyzje Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 12 stycznia 2016 r. (sprawy R 849/2014-3, R 850/2014-3 i R 851/2014-3) dotyczące postępowania w sprawie unieważnienia prawa do wzoru między Delfin Wellness a S. Laher.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Delfin Wellness GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania, w tym niezbędnymi kosztami poniesionymi przez Sabine Laher w związku z trzema postępowaniami przed Izbą Odwoławczą Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO).

⁽¹⁾ Dz.U. C 165 z 10.5.2016.

Wyrok Sądu z dnia 14 grudnia 2017 r. – GeoClimaDesign / EUIPO – GEO (GEO)

(Sprawa T-280/16) ⁽¹⁾

{Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Słowny unijny znak towarowy GEO — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter odróżniający — Brak charakteru opisowego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (UE) 2017/1001] — Artykuł 52 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009 [obecnie art. 59 ust. 1 lit. a) rozporządzenia 2017/1001]}

(2018/C 042/22)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: GeoClimaDesign AG (Fürstenwalde/Spree, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat B. Lanz)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: A. Schifko, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: GEO Gesellschaft für Energie und Ökologie GmbH (Langenhorn, Niemcy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 29 marca 2016 r. (sprawa R 1679/2015-4) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między GEO a GeoClimaDesign.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje w części odrzucona, a w pozostałej części oddalona.
- 2) GeoClimaDesign AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 260 z 18.7.2016.

Wyrok Sądu z dnia 13 grudnia 2017 r. – Arango Jaramillo i in. / EBI**(Sprawa T-482/16 RENV) ⁽¹⁾****(Służba publiczna — Personel EBI — Termin do wniesienia skargi — Rozsądny termin — Emerytury i renty — Nowelizacja z 2008 r. — Zobowiązaniowy charakter stosunku pracy — Proporcjonalność — Obowiązek uzasadnienia — Pewność prawa — Odpowiedzialność — Krzywda)**

(2018/C 042/23)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Oscar Orlando Arango Jaramillo (Luksemburg, Luksemburg) i 33 innych skarżących, których nazwiska zostały wymienione w załączniku do wyroku (przedstawiciele: adwokaci C. Cortese i B. Cortese)

Strona pozwana: Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) (przedstawiciele: początkowo C. Gómez de la Cruz i T. Gilliams, następnie T. Gilliams i G. Nuvoli, na koniec T. Gilliams i G. Faedo, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata P.E. Partscha)

Przedmiot

Wniosek na podstawie art. 270 TFUE, zmierzający, po pierwsze, do stwierdzenia nieważności decyzji EBI, zawartych w rozliczeniach wynagrodzenia skarżących z lutego 2010 r., o podwyższeniu składek skarżących na system emerytalny, a po drugie, do zasądzenia od EBI symbolicznej kwoty 1 EUR tytułem zadośćuczynienia za krzywdę doznaną przez skarżących.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Oscar Orlando Arango Jaramillo i inni pracownicy Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI), których nazwiska zostały wymienione w załączniku, zostają obciążeni kosztami niniejszego postępowania.
- 3) EBI zostaje obciążony kosztami poniesionymi w sprawach F-34/10, T-234/11 P i T-234/11 P RENV RX.

⁽¹⁾ Dz.U. C 234 z 28.8.2010 (sprawa początkowo zarejestrowana w Sądzie do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej pod numerem F-34/10).

Wyrok Sądu z dnia 14 grudnia 2017 r. – Martinez De Prins i in. / ESDZ**(Sprawa T-575/16) ⁽¹⁾****(Służba publiczna — Urzędnicy — Pracownicy — Wynagrodzenie — Personel ESDZ pełniący służbę w państwie trzecim — Artykuł 10 załącznika X do regulaminu pracowniczego — Coroczna ocena dodatku ze względu na warunki życia — Decyzja w sprawie obniżenia dodatku ze względu na warunki życia w Ghanie z 25 na 20 % — Zarzut niezgodności z prawem)**

(2018/C 042/24)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: David Martinez De Prins (Accra, Ghana) i 9 innych skarżących, których nazwiska zostały wymienione w załączniku do wyroku (przedstawiciel: adwokaci N. de Montigny i J.N. Louis)

Strona pozwana: Europejska Służba Działań Zewnętrznych (ESDZ) (przedstawiciele: S. Marquardt, pełnomocnik, wspierany przez adwokatów M. Troncosę Ferrera, F.M. Hilaire'a i S. Moyę Izquierdę)

Przedmiot

Skarga na podstawie art. 270 TFUE o stwierdzenie nieważności rozliczenia wynagrodzeń skarżących za marzec 2015 r. oraz późniejszych rozliczeń wynagrodzenia, ponieważ zastosowano w nich decyzję ESDZ z dnia 23 lutego 2015 r. w sprawie obniżenia z dniem 1 stycznia 2015 r. dodatku ze względu na warunki życia wypłacanego personelowi Unii Europejskiej zatrudnionemu w Ghanie.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność sporządzonych w marcu 2015 r. przez Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ) rozliczeń wynagrodzenia Davida Martinez De Prinsa oraz innych urzędników i pracowników ESDZ, których nazwiska zostały wymienione w załączniku, ponieważ zastosowano w nich decyzję ESDZ z dnia 23 lutego 2015 r. w sprawie obniżenia z dniem 1 stycznia 2015 r. dodatku ze względu na warunki życia wypłacanego personelowi Unii Europejskiej zatrudnionemu w Ghanie.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) ESDZ zostaje obciążona kosztami.

⁽¹⁾ Dz.U. C 111 z 29.3.2016 (sprawa początkowo zarejestrowana w Sądzie do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej pod sygnaturą F-153/15 i przekazana do Sądu Unii Europejskiej w dniu 1.9.2016).

Wyrok Sądu z dnia 14 grudnia 2017 r. – Campo i in./ESDZ

(Sprawa T-577/16) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Urzędnicy — Pracownicy — Wynagrodzenie — Personel ESDZ zatrudniony w państwie trzecim — Artykuł 10 załącznika X do regulaminu pracowniczego — Coroczna ocena dodatku ze względu na warunki życia — Decyzja o obniżeniu dodatku ze względu na warunki życia w Czarnogórze z 15 do 10 % — Zarzut niezgodności z prawem)

(2018/C 042/25)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Alessandro Campo (Podgorica, Czarnogóra) oraz 12 innych skarżących, których nazwiska zostały wymienione w załączniku do wyroku (przedstawiciele: adwokaci N. de Montigny i J.N. Louis)

Strona pozwana: Europejska Służba Działań Zewnętrznych (ESDZ) (przedstawiciele: S. Marquardt, pełnomocnik, wspierany przez adwokatów M. Troncoso Ferrer, F.M. Hilaire i S. Moya Izquierdo)

Przedmiot

Skarga na podstawie art. 270 TFUE o stwierdzenie nieważności rozliczeń z wynagrodzenia skarżących za marzec 2015 r. oraz ich późniejszych rozliczeń wynagrodzenia, ponieważ w rozliczeniach tych zastosowano decyzję ESDZ z dnia 23 lutego 2015 r. o obniżeniu z dniem 1 stycznia 2015 r. dodatku ze względu na warunki życia wypłacanego personelowi Unii Europejskiej zatrudnionemu w Czarnogórze.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność rozliczeń wynagrodzenia Alessandra Campa oraz innych urzędników i pracowników Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ), których nazwiska znajdują się w załączniku, sporządzone w dniu wniesienia skargi przez ESDZ za marzec 2015 r. w zakresie, w jakim w rozliczeniach tych zastosowano decyzję ESDZ z dnia 23 lutego 2015 r., o obniżeniu z dniem 1 stycznia 2015 r. dodatku ze względu na warunki życia wypłacanego personelowi Unii Europejskiej zatrudnionemu w Czarnogórze.

- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) ESDZ zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 145 z 25.4.2016 (sprawa początkowo zarejestrowana przed Sądem do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej pod sygnaturą F-6/16 i przekazana do Sądu Unii Europejskiej w dniu 1.9.2016).

Wyrok Sądu z dnia 13 grudnia 2017 r. – HQ/CPVO

(Sprawa T-592/16) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Personel tymczasowy — Umowa na czas określony — Decyzja o nieprzedłużeniu — Oczywisty błąd w ocenie — Obowiązek staranności — Zasada dobrej administracji — Prawo do bycia wysłuchanym — Mobbing — Nadużycie władzy — Odpowiedzialność)

(2018/C 042/26)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: HQ (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i A. Blot)

Strona pozwana: Wspólnotowy Urząd Ochrony Odmian Roślin (CPVO) (przedstawiciele: A. Verdini, pełnomocnik, wspierana przez adwokatów D. Waelbroecka i A. Duron)

Przedmiot

Skarga na podstawie art. 270 TFUE po pierwsze, o stwierdzenie nieważności decyzji CPVO z dnia 24 czerwca 2015 r. o nieprzedłużeniu umowy ze skarżącą i z dnia 20 stycznia 2016 r. oddalającej zażalenie, oraz po drugie, o naprawienie szkody, jaką skarżąca miała ponieść.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) HQ pokrywa koszty postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 251 z 11.7.2016 (sprawa początkowo zarejestrowana przed Sądem do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej pod sygnaturą F-22/16 i przekazana do Sądu Unii Europejskiej w dniu 1.9.2016).

Wyrok Sądu z dnia 13 grudnia 2017 r. – CJ/ECDC

(Sprawa T-602/16) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Personel kontraktowy — Sprawozdanie z przebiegu kariery zawodowej — Postępowanie w sprawie oceny w 2012 r. — Sporządzenie — Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji zamykającej sprawozdanie z oceny)

(2018/C 042/27)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: CJ (przedstawiciel: adwokat V. Kolias)

Strona pozwana: Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC) (przedstawiciele: J. Mannheim i A. Daume, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów D. Waelbroecka i A. Duron)

Przedmiot

Skarga na podstawie art. 270 TFUE o stwierdzenie nieważności decyzji oceniającego z odwołania ECDC z dnia 21 września 2015 r., mocą której sprawozdanie z oceny skarżącego za 2011 r. stało się ostateczne oraz, w razie potrzeby, decyzji ECDC z dnia 20 kwietnia 2016 r. oddalającej zażalenie złożone przez skarżącego na tę decyzję oceniającego z odwołania.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) CJ pokrywa koszty postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 296 du 16.8.2016 (sprawa początkowo zarejestrowana przed Sądem do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej pod sygnaturą F-32/16 i przekazana do Sądu Unii Europejskiej w dniu 1.9.2016).

Wyrok Sądu z dnia 14 grudnia 2017 r. – Trautmann/ESDZ

(Sprawa T-611/16) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Urzędnicy — Wynagrodzenie — Dodatki rodzinne — Dodatek edukacyjny — Artykuł 15 załącznika X do regulaminu pracowniczego — Warunki przyznania — Artykuł 3 ust. 1 załącznika VII do regulaminu pracowniczego — Regularne uczęszczanie w pełnym wymiarze czasu do płatnej placówki nauczania — Artykuł 85 regulaminu pracowniczego — Zwrot nienależnych kwot — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do bycia wysłuchanym)

(2018/C 042/28)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Ernst Ulrich Trautmann (Kraainem, Belgia) (przedstawiciel: adwokat M. Meyer)

Strona pozwana: Europejska Służba Działań Zewnętrznych (ESDZ) (przedstawiciele: S. Marquardt i R. Weiss, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na podstawie art. 270 TFUE po pierwsze, o stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego ESDZ z dnia 18 grudnia 2015 r. w sprawie ponownej oceny wysokości dodatku edukacyjnego oraz decyzji Urzędu Administracji i Wypłacania Należności Indywidualnych (PMO) z dnia 12 stycznia 2016 r. w sprawie windykacji, poprzez potrącenie z wynagrodzenia, nienależnie wypłaconych skarżącemu kwot, a także decyzji z dnia 12 maja 2016 r. oddalającej zażalenia na te decyzje, a po drugie, o zasądzenie od ESDZ zwrotu na rzecz skarżącego kwot wypłaconych wcześniej w związku z jego uprawnieniem do dodatku edukacyjnego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Ernst Ulrich Trautmann pokrywa koszty postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 371 z 10.10.2016 (sprawa początkowo zarejestrowana przed Sądem do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej pod sygnaturą F-41/16 i przekazana do Sądu Unii Europejskiej w dniu 1.9.2016).

Wyrok Sądu z dnia 13 grudnia 2017 r. – CJ / ECDC**(Sprawa T-692/16) ⁽¹⁾****[Służba publiczna — Personel kontraktowy — Umowa na czas określony — Artykuł 47 lit. b) WZIP — Stwierdzenie nieważności decyzji o przedterminowym rozwiązaniu umowy — Artykuł 266 TFUE — Wykonanie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej — Przyjęcie nowej decyzji o przedterminowym rozwiązaniu umowy — Skutek wsteczny]**

(2018/C 042/29)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: CJ (przedstawiciel: adwokat V. Kolias)

Strona pozwana: Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC) (przedstawiciele: J. Mannheim i A. Daume, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów D. Waelbroecka i A. Duron)

Przedmiot

Żądanie oparte na art. 270 TFUE dotyczące z jednej strony stwierdzenia nieważności, po pierwsze, decyzji ECDC z dnia 2 grudnia 2015 r. w sprawie rozwiązania, z mocą wsteczną od dnia 30 kwietnia 2012 r., umowy skarżącego o pracę w charakterze członka personelu kontraktowego, oraz po drugie, decyzji ECDC z dnia 27 czerwca 2016 r. w sprawie oddalenia złożonego przez skarżącego zażalenia na tę decyzję w sprawie rozwiązania umowy, a także z drugiej strony odszkodowania za wyrządzoną skarżącemu szkodę.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) CJ zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 441 z 28.11.2016.

Wyrok Sądu z dnia 13 grudnia 2017 r. – Laboratorios Ern / EUIPO – Ascendo Medienagentur (SLIMDYNAMICS)**(Sprawa T-700/16) ⁽¹⁾****{Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego SLIMDYNAMICS — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy DYNAMIN — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo towarów — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]}**

(2018/C 042/30)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat S. Correa Rodríguez)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również: Ascendo Medienagentur AG (Gamprin-Bendern, Liechtenstein)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 22 lipca 2016 r. (sprawy połączone R 1814/2015-4 i R 1780/2015-4) dotycząca postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Laboratorios Ern a Ascendo Medienagentur.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Laboratorios Ern, SA zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 462 z 12.12.2016.

Wyrok Sądu z dnia 13 grudnia 2017 r. – CJ/ECDC

(Sprawa T-703/16 RENV) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Personel kontraktowy — Umowa na czas określony — Wcześniejsze rozwiązanie — Artykuł 47 lit. b) ppkt ii) WZIP — Sposoby wypowiedzenia — Odpowiedzialność — Krzywda)

(2018/C 042/31)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: CJ (przedstawiciel: adwokat V. Koliass)

Strona pozwana: Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC) (przedstawiciele: J. Mannheim i A. Daume, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów D. Waelbroeck i A. Duron)

Przedmiot

Skarga na podstawie art. 270 TFUE o uzyskanie zadośćuczynienia za krzywdę, jakiej skarżący doznał w wyniku doręczonej mu w dniu 24 lutego 2012 r. decyzji dyrektora ECDC w sprawie wcześniejszego rozwiązania jego umowy o pracę w charakterze członka personelu kontraktowego.

Sentencja

- 1) Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób (ECDC) wypłaci CJ kwotę 2 000 EUR z tytułu doznanej przez niego krzywdy.
- 2) W pozostałym zakresie skarga w sprawie F-161/12 zostaje oddalona.
- 3) CJ i ECDC pokrywają własne koszty w pierwotnym postępowaniu przed Sądem do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej w sprawie F-161/12, w postępowaniu odwoławczym w sprawie T-370/15 P i w niniejszym postępowaniu po ponownym rozpoznaniu sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 311 z 21.9.2015.

Wyrok Sądu z dnia 14 grudnia 2017 r. – Consejo Regulador „Torta del Casar” / EUIPO – Consejo Regulador „Queso de La Serena” (QUESO Y TORTA DE LA SERENA)

(Sprawa T-828/16) ⁽¹⁾

{Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego QUESO Y TORTA DE LA SERENA — Ochrona nazwy pochodzenia „Torta del Casar” — Względna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 2 ust. 3, art. 3 ust. 1 i art. 13 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 510/2006 — Artykuł 8 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2017/1001]}

(2018/C 042/32)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Consejo Regulador de la Denominación de Origen „Torta del Casar” (Casar de Cáceres, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci A. Pomares Caballero i M. Pomares Caballero)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również: Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida „Queso de La Serena” (Castuera, Hiszpania)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 26 września 2016 r. (sprawa R 2573/2014-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Consejo Regulador de la Denominación de Origen „Torta del Casar” a Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida „Queso de La Serena”.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 26 września 2016 r. (sprawa R 2573/2014-4).
- 2) EUIPO pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Consejo Regulador de la Denominación de Origen „Torta del Casar”.

⁽¹⁾ Dz.U. C 22 z 23.1.2017.

Wyrok Sądu z dnia 14 grudnia 2017 r. – RRTec / EUIPO – Mobotec (RROFA)

(Sprawa T-912/16) ⁽¹⁾

Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego RROFA — Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy ROFA — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 2017/1001]

(2018/C 042/33)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: RRTec sp. z o.o. (Gliwice, Polska) (przedstawiciel: radca prawny T. Gawrylczyk)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: J. Ivanauskas i M.M. Baldares, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również, interwenient przed Sądem: Mobotec AB (Göteborg, Szwecja) (przedstawiciel: adwokat N. Köster)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 5 października 2016 r. (sprawa R 2392/2015–1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Mobotec a RRTec.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) RRTec sp. z o.o. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 63 z 27.2.2017.

Wyrok Sądu z dnia 13 grudnia 2017 r. – Coedo Suárez/Rada**(Sprawa T-4/17) ⁽¹⁾****(Służba publiczna — Urzędnicy — Przeniesienie z urzędu w stan spoczynku — Wniosek o uznanie zawodowego podłoża niepełnosprawności — Zakwalifikowanie wniosku jako zażalenia — Rozsądny termin — Nieprawidłowe postępowanie poprzedzające wniesienie skargi — Niedopuszczalność — Odpowiedzialność)**

(2018/C 042/34)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Ángel Coedo Suárez (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci S. Rodrigues i C. Bernard-Glanz)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bauer i R. Meyer, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na podstawie art. 270 TFUE po pierwsze, o stwierdzenie nieważności decyzji odmownej Rady z dnia 4 marca 2016 r. w sprawie uznania zawodowego podłoża niepełnosprawności skarżącego, a po drugie, o naprawienie szkody, jaką skarżący miał jakoby ponieść.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Ángel Coedo Suárez pokrywa koszty postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 78 z 13.3.2017.

Postanowienie Sądu z dnia 28 listopada 2017 r. – Staelen / Rzecznik Praw Obywatelskich**(Sprawa T-217/11 REV) ⁽¹⁾****(Odpowiedzialność pozaumowna — Skarga o wznowienie postępowania — Skutki późniejszego wyroku Trybunału uchylającego w części wyrok Sądu — Brak nowych okoliczności faktycznych — Niedopuszczalność)**

(2018/C 042/35)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Claire Staelen (Bridel, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat V. Olona)

Strona pozwana: Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich (przedstawiciele: początkowo G. Grill, następnie L. Papadias, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów A. Duron i D. Waelbroeckę)

Przedmiot

Skarga o wznowienie postępowania w przedmiocie wyroku z dnia 29 kwietnia 2015 r., Staelen/Rzecznik Praw Obywatelskich (T-217/11, EU:T:2015:238).

Sentencja

- 1) Skarga o wznowienie postępowania zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Claire Staelen zostaje obciążona kosztami.

⁽¹⁾ Dz.U. C 204 z 9.7.2011.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 29 listopada 2017 r. – Ferrovial i in. / Komisja**(Sprawa T-252/15)**

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — System pomocy przewidziany w hiszpańskim ustawodawstwie podatkowym — Przepis dotyczący podatku od osób prawnych umożliwiający przedsiębiorstwom hiszpańskim amortyzację wartości firmy wynikającej z nabycia udziałów w przedsiębiorstwach zagranicznych — Nowa wykładnia urzędowa — Włączenie udziałów w zagranicznych spółkach holdingowych w system nabycia bezpośredniego — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru)

(2018/C 042/36)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Ferrovial i in. (Madryt, Hiszpania), Ferrovial Servicios, SA (Madryt) i Amey UK plc (Oksford, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokaci M. Muñoz Pérez i M. Linares Gil)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot

Złożony na podstawie art. 278 i 279 TFUE wniosek o zawieszenie wykonania decyzji Komisji (UE) 2015/314 z dnia 15 października 2014 r. w sprawie pomocy państwa SA.35550 (2013/C) (ex 13/NN) (ex 12/CP) wdrożonej przez Hiszpanię Program dotyczący amortyzacji podatkowej finansowej wartości firmy w związku z nabyciem udziałów w zagranicznych przedsiębiorstwach (Dz.U 2015, L 56, s. 38).

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego zostaje odrzucony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Postanowienie Sądu z dnia 27 listopada 2017 r. – HeidelbergCement / Komisja**(Sprawa T-902/16) ⁽¹⁾**

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Konkurencja — Koncentracje — Rynek cementu szarego w Chorwacji — Decyzja o wszczęciu etapu szczegółowego badania na podstawie art. 6 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 139/2004 — Akt niepodlegający zaskarżeniu — Akt przygotowawczy — Niedopuszczalność)

(2018/C 042/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: HeidelbergCement AG (Heidelberg, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci U. Denzel, C. von Köckritz, P. Pichler i H. Weiß)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Dawes, H. Leupold i T. Vecchi, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 10 października 2016 r. C(2016) 6591 final o wszczęciu etapu szczegółowego badania, na podstawie art. 6 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004, w celu zbadania zgodności z rynkiem wewnętrznym przejęcia kontroli nad Cemex Hungária Épitőanyagok Kft. i Cemex Hrvatska d.d. przez HeidelbergCement i Schwenk Zement KG za pośrednictwem Duna-Dráva Cement Kft.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna
- 2) HeidelbergCement AG pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 53 z 20.2.2017

Postanowienie Sądu z dnia 27 listopada 2017 r. – Schwenk Zement/Komisja

(Sprawa T-907/16) ⁽¹⁾

[Skarga o stwierdzenie nieważności — Konkurencja — Koncentracje — Rynek szarego cementu w Chorwacji — Decyzja o wszczęciu etapu szczegółowego badania na podstawie art. 6 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 139/2004 — Akt niepodlegający zaskarżeniu — Akt przygotowawczy — Niedopuszczalność]

(2018/C 042/38)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Schwenk Zement KG (Ulm, Niemcy) (przedstawiciele: U. Soltész, M. Raible i G. Wecker, Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Dawes, H. Leupold i T. Vecchi, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie oparte na art. 263 TFUE i zmierzające do stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C (2016) 6591 final z dnia 10 października 2016 r. o wszczęcia etapu szczegółowego badania na podstawie art. 6 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 139/2004 w celu zweryfikowania zgodności z rynkiem wewnętrznym nabycia kontroli pakietu kontrolnego Cemex Hungária Épitőanyagok Kft. i Cemex Hrvatska d.d. przez HeidelbergCement AG i Schwenk Zement za pośrednictwem Duna-Dráva Cement Kft.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Schwenk Zement KG pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 63 z 27.2.2017.

Postanowienie Sądu z dnia 7 grudnia 2017 r. – Troszczynski / Parlament

(Sprawa T-148/17) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Przepisy dotyczące zwrotu kosztów i diet posłów do Parlamentu Europejskiego — Dodatek na zatrudnienie asystentów parlamentarnych — Windykacja nienależnie wypłaconych kwot — Częściowa oczywista niedopuszczalność — Częściowe umorzenie postępowania)

(2018/C 042/39)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Mylène Troszczynski (Noyon, Francja) (przedstawiciele: adwokaci: początkowo M. Ceccaldi, następnie F. Wagner)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: G. Corstens i S. Seyr, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Rada Unii Europejskiej: (przedstawiciele: A. Jensen, M. Bauer i R. Meyer, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie oparte na art. 263 TFUE i zmierzające do stwierdzenia nieważności decyzji sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego z dnia 23 czerwca 2016 r. w sprawie odzyskania od skarżącej kwoty 56 554 EUR nienależnie wypłaconej z tytułu zatrudnienia asystentów parlamentarnych, związanej z tą decyzją noty obciążeniowej oraz decyzji kwestorów z dnia 13 grudnia 2016 r. oddalającej zażalenie skarżącej na decyzję z dnia 23 czerwca 2016 r.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna w zakresie, w jakim odnosi się ono do stwierdzenia nieważności decyzji sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego z dnia 23 czerwca 2016 r. w sprawie odzyskania od Mylène Troszczynski kwoty 56 554 EUR nienależnie wypłaconej z tytułu zatrudnienia asystentów parlamentarnych, związanej z tą decyzją noty obciążeniowej, a także żądania zasądzenia od Parlamentu na rzecz skarżącej kwoty 50 000 EUR tytułem zwrotu kosztów podlegających zwrotowi.
- 2) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone w zakresie, w jakim odnosi się ono do żądania stwierdzenia nieważności decyzji kwestorów z dnia 13 grudnia 2016 r. oddalającej zażalenie skarżącej na decyzję z dnia 23 czerwca 2016 r.

⁽¹⁾ Dz.U. C 144 z 8.5.2017.

Postanowienie Sądu z dnia 7 grudnia 2017 r. – Acsen / Parlament i Rada

(Sprawa T-381/17) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Dyrektywa 2011/35/UE — Łączenie spółek akcyjnych — Nieważność łączenia — Brak rozróżnienia między bezwzględną a względną nieważnością łączenia — Termin do wniesienia skargi — Przekroczenie terminu — Oczywista niedopuszczalność)

(2018/C 042/40)

Język postępowania: rumuński

Strony

Strona skarżąca: Ibram Acsen (Bukareszt, Rumunia) (przedstawiciel: C. Gagu, adwokat)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: M. Pencheva i C. Ionescu Dima, pełnomocnicy) oraz Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: S. Petrova Cerchia i A. Varnav, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie wniesione na podstawie art. 263 TFUE w celu doprowadzenia do stwierdzenia częściowej nieważności art. 22 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2011/35/UE Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/35/UE z dnia 5 kwietnia 2011 r. dotyczącej łączenia się spółek akcyjnych (Dz.U. 2011, L 110, s. 1).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.

2) Ibram Acsen zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 269 z 14.8.2017.

Skarga wniesiona w dniu 25 września 2017 r. – Hernando Avendaño i in./SRB

(Sprawa T-669/17)

(2018/C 042/41)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Skarżące: María Hernando Avendaño (Madryt, Hiszpania), Ignacio Ruiz-Rivas Hernando (Madryt), Juan Ruiz-Rivas Cuesta (Madryt), Lucía Ruiz-Rivas Cuesta (Madryt) (przedstawiciel: P. Gabeiras Vázquez, adwokat)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania

Skarżące wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności niniejszej skargi o stwierdzenie nieważności, jak również przedstawionych dowodów oraz środków objętych wnioskiem;
- stwierdzenie nieważności decyzji SRB/EES/2017/08;
- zasądzenie odszkodowania za poniesione szkody.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych, które zostały podniesione w sprawach: T-478/17, Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/SRB; T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno i SFL/SRB; T-482/17, Comercial Vascongada Recalde/Komisja i SRB; T-483/17, García Suárez i in./Komisja i SRB; T-484/17, Fidesban i in./SRB, T-497/17, Sánchez del Valle i Calatrava Real State 2015/Komisja i SRB oraz T-498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda/Komisja i SRB.

Skarga wniesiona w dniu 31 października 2017 r. – Asociación de Usuarios de Bancos, Cajas y Seguros de España/SRB

(Sprawa T-735/17)

(2018/C 042/42)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Asociación de Usuarios de Bancos, Cajas y Seguros de España (Adicae Consumidores Críticos y Responsables) (Saragossa, Hiszpania) (przedstawiciel: J. Llanos Acuña, adwokat)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji, a w konsekwencji o uznanie jej za bezskuteczną.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga została wniesiona na decyzję Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB) przyjętą na jej sesji wykonawczej w dniu 7 czerwca 2017 r. (decyzja SRB/EES/2017/08), dotyczącą uruchomienia jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji i jego stosowania do hiszpańskiego Banco Popular Español S.A.

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych, które zostały podniesione w sprawach: T-478/17, Mutualidad de la Abogacía i Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/SRB; T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno i SFL/SRB; T-482/17, Comercial Vascongada Recalde/Komisja i SRB; T-483/17, García Suárez i in./Komisja i SRB; T-484/17, Fidesban i in./SRB, T-497/17, Sánchez del Valle i Calatrava Real State 2015/Komisja i SRB oraz T-498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda/Komisja i SRB.

Skarga wniesiona w dniu 14 listopada 2017 r. – Kerkosand / Komisja

(Sprawa T-745/17)

(2018/C 042/43)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Kerkosand spol. s.r.o. (Šajdkové Humence, Republika Słowacka) (przedstawiciele: adwokaci A. Rosenfeld i C. Holtmann)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej C(2017)5050 final z dnia 20 lipca 2017 r. wydanej w postępowaniu w sprawie pomocy państwa SA.38121 (2016/FC) – Republika Słowacka „Investment aid to the Slovak glass sand producer NAJPI a.s.”;
- ewentualnie stwierdzenie nieważności pisma powiadamiającego Komisji Europejskiej z dnia 5 września 2017 r. przesłanego przedstawicielom strony skarżącej w postępowaniu w sprawie pomocy państwa SA.38121 (2014/CP) „Alleged State aid to Slovak glass sand producer NAJPI a.s.”; oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia istotnego wymogu proceduralnego w postaci art. 15 ust. 1 zdanie pierwsze w związku z art. 4 rozporządzenia (UE) 2015/1589 ⁽¹⁾
  - Zdaniem skarżącej pozwana stoi na stanowisku, że pomoc spełnia przesłanki rozporządzenia (UE) nr 651/2014 ⁽²⁾. Miałoby to stać na przeszkodzie przeprowadzeniu przez pozwaną wstępnego postępowania wyjaśniającego oraz wydaniu przez nią decyzji w rozumieniu art. 4 ust. 2, 3 i 4 rozporządzenia (UE) 2015/1589. Stanowisko to jest błędne z punktu widzenia prawa, ponieważ w opinii skarżącej pozwana jest uprawniona do poddania pomocy opartej na rozporządzeniu (UE) nr 651/2014 wstępnemu postępowaniu wyjaśniającemu. Trwające ponad trzy i pół roku postępowanie wyjaśniające przekroczyło próg postępowania prima facie poprzedzającego wstępne postępowanie wyjaśniające. Pozwana jest zatem zgodnie z art. 15 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia (UE) 2015/1589 zobowiązana do wydania decyzji w rozumieniu art. 4 ust. 2, 3 i 4 rozporządzenia (UE) 2015/1589. Tymczasem pozwana naruszyła to zobowiązanie, jako że oddaliła jako bezzasadną złożoną do niej skargę, nie stwierdziwszy jednak, że ta konkretna pomoc nie budzi wątpliwości co do jej zgodności z rynkiem wewnętrznym.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia TFUE oraz przepisów mających zastosowanie w celu jego wykonania, to jest art. 107 ust. 3 lit. a) TFUE i art. 109 TFUE w związku z art. 58 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 651/2014 oraz art. 108 ust. 2 TFUE w związku z art. 4 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2015/1589
- Zdaniem skarżącej pozwana stoi na stanowisku, że przysługujące jej uznanie w ramach badania pomocy opartej na rozporządzeniu (UE) nr 651/2014 ogranicza się do badania warunków wyłączenia tego rozporządzenia. Stanowisko to jest błędne z punktu widzenia prawa, ponieważ zgodnie z orzecznictwem sądów Unii przestrzeganie przesłanek rozporządzenia (UE) nr 651/2014 ma jedynie skutek w postaci pierwszeństwa domniemania zgodności pomocy z rynkiem wewnętrznym przed indywidualną oceną w konkretnym przypadku. Pierwszeństwo to nie miałyby zastosowania w takich przypadkach jak niniejszy, w których pomocy należy na pierwszy rzut oka przypisać istotne znaczenie z uwagi na jej ewentualne skutki dla konkurencji. W takich przypadkach pozwana jest uprawniona do dokonania indywidualnej oceny poza ramami rozporządzenia (UE) nr 651/2014 z uwzględnieniem prawa pierwotnego i ogólnych zasad prawa Unii Europejskiej. Nie korzystając z tego prawa, pozwana naruszyła art. 107 ust. 3 lit. a) TFUE.
  - Skarżąca twierdzi ponadto, że pozwana naruszyła art. 109 TFUE w związku z art. 58 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 651/2014, ponieważ zastosowała to rozporządzenie ze skutkiem wstecznym do niniejszego przypadku, mimo że nie zostały spełnione ku temu przesłanki. W grę wchodzi pomoc ad hoc dla dużego przedsiębiorstwa. Efekt zachęty takiej pomocy podlega zgodnie z art. 6 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 651/2014 szczególnie surowym wymogom. Nie przedstawiono koniecznego dowodu, że przed zatwierdzeniem pomocy władze słowackie upewniły się co do spełnienia tych wymogów na podstawie dokumentów beneficjenta pomocy.
  - Skarżąca utrzymuje wreszcie, że pozwana naruszyła art. 108 ust. 2 TFUE w związku z art. 4 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2015/1589, ponieważ nie wszczęła formalnego postępowania wyjaśniającego. W toku trwającego ponad trzy i pół roku postępowania wyjaśniającego pozwana skontrolowała jedynie w niewystarczający i niepełny sposób status MŚP, który przypisała beneficjentowi pomocy. Ponadto podczas jednego spotkania pozwana wspomniała wyraźnie o trudnościach w odniesieniu do oceny, czy w grę wchodzi pomoc przyznana na podstawie systemu pomocy czy pomoc ad hoc. Pozwana mogłaby pozostawić tę kwestię otwartą jedynie wtedy, gdyby skontrolowała wystarczająco i stwierdziła zasadnie status MŚP beneficjenta. Taka sytuacja nie miała jednak miejsca. Co więcej, dopiero w zaskarżonej decyzji pozwana uznała brak zgodności pomocy z rynkiem wewnętrznym w świetle rozporządzenia (WE) nr 800/2008⁽³⁾, po tym jak przez wiele lat twierdziła coś przeciwnego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015, L 248, s. 9).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu [o funkcjonowaniu Unii Europejskiej] (Dz.U. 2014, L 187, s. 1).

⁽³⁾ Règlement (CE) n° 800/2008 de la Commission du 6 août 2008 déclarant certaines catégories d'aide compatibles avec le marché commun en application des articles 87 et 88 du traité (Dz.U. 2008 L 214, s. 3).

**Skarga wniesiona w dniu 15 listopada 2017 r. – Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine
Bretagne-ouest (port de Brest) / Komisja**

(Sprawa T-754/17)

(2018/C 042/44)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-ouest (port de Brest) (Brest, Francja)
(przedstawiciele: J. Vanden Eynde i E. Wauters, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną i w konsekwencji stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2017) 5176 final w sprawie pomocy państwa SA.38398 (2016/C, ex 2015/E) wdrożonej przez Francję – Opodatkowanie portów we Francji;
- stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna i zasadna;

- w związku z tym stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej, w której instytucja ta uznała, że fakt, iż działalność gospodarcza prowadzona przez *Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-ouest* nie podlega opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób prawnych, stanowi pomoc państwa niezgodną z rynkiem wewnętrznym;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zasady dobrej administracji, jako że spór w sprawie T-39/17, *Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-ouest (port de Brest)/Komisja*, wszczęty przez skarżącą w przedmiocie prawa dostępu do akt postępowania administracyjnego nie został jeszcze rozstrzygnięty. Tak więc w zakresie, w jakim Komisja oparła się na dokumentach mających istotne znaczenie przy określeniu zarzutów stawianych skarżącej, aczkolwiek nie przekazała ich skarżącej pomimo licznych wniosków tej ostatniej, decyzja zawierająca analizę podobnych dokumentów powinna zostać uznana za niezgodną z prawem.
2. Zarzut drugi dotyczący błędu w ocenie w zakresie kwalifikacji działalności prowadzonej przez port w Breście. Zarzut ten dzieli się na dwie części:
  - część pierwsza, oparta na twierdzeniu, zgodnie z którym działalność prowadzona przez port w Breście polega na świadczeniu usług użyteczności publicznej. Skarżąca uważa, że w tym kontekście pozwana nie może kwestionować zwolnienia z podatku dochodowego od osób prawnych, chyba, że wykáže, iż stanowi ono pomoc państwa udzieloną na rzecz działalności podlegającej konkurencji;
  - część druga, podniesiona posiłkowo, oparta na twierdzeniu, że nawet gdyby działalność portowa nie polegała na świadczeniu usług użyteczności publicznej, polega ona przynajmniej na wykonywaniu usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym, które przy poszanowaniu reguł Unii mogą być subwencjonowane, w tym w oparciu o środki podatkowe. Skarżąca uważa, że w takim przypadku nie można uznać, iż reguły konkurencji mają zastosowanie w niniejszej sprawie.
3. Zarzut trzeci dotyczący braku uzasadnienia i oczywistego błędu w ocenie, jeśli chodzi o uznanie przez Komisję spornego środka za pomoc państwa. Zarzut ten dzieli się na dwie części:
  - część pierwsza, w ramach której skarżąca uważa, że wyjątek z art. 106 ust. 2 TFUE należy rozpatrywać w związku z art. 93 TFUE, który stanowi, że zgodna z traktatami jest pomoc, która odpowiada potrzebom koordynacji transportu lub stanowi zwrot za wykonanie pewnych świadczeń nierozzerwalnie związanych z pojęciem usługi publicznej;
  - część druga, oparta na oczywistym błędzie w ocenie i niewystarczającym uzasadnieniu, jeśli chodzi o stosowanie art. 107 TFUE. Po pierwsze, zaskarżona decyzja jest niewystarczająco uzasadniona, ponieważ nie przedstawiono w niej żadnego dowodu w celu ustalenia i wykazania, w jaki sposób sporny system pomocy wpływa lub może wpłynąć na wymianę handlową między państwami członkowskimi w zakresie portów francuskich, a zwłaszcza portu w Breście. Po drugie, w decyzji dopuszczono się oczywistego błędu w ocenie, ponieważ uznano w niej za pomoc państwa środek, z którego korzysta port w Breście, podczas gdy nie została spełniona przesłanka dotycząca wpływu na wymianę handlową.

Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2017 r. – United Wineries/EUIPO – Compañía de Vinos Miguel Martín (VIÑA ALARDE)

(Sprawa T-779/17)

(2018/C 042/45)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: United Wineries, SA (Cenicero, Hiszpania) (przedstawiciel: J. Oria Sousa-Montes, adwokat)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Compañía de Vinos Miguel Martín, SL (Cigales, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „VIÑA ALARDE” / – zgłoszenie nr 13 390 521

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 25 września 2017 r. w sprawie R 281/2017-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie niniejszej skargi wraz załącznikami za dopuszczalną;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 42 ust. 1 oraz art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2017 r. – Kraftpojarna / Komisja
(Sprawa T-781/17)
(2018/C 042/46)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Kraftpojarna (Västerås, Szwecja) (przedstawiciel: adwokat Y. Melin)

Strona pozwana: Komisja

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

1. stwierdzenia niezgodności z prawem:

- artykułu 3 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1238/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym poborze cła tymczasowego nałożonego na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej oraz
- artykułu 2 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1239/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. nakładającego ostateczne cło wyrównawcze na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej;

2. stwierdzenie nieważności

- artykułu 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/1524 z dnia 5 września 2017 r. w sprawie wycofania przyjęcia zobowiązania w odniesieniu do dwóch producentów eksportujących zgodnie z decyzją wykonawczą 2013/707/UE potwierdzającą przyjęcie zobowiązania złożonego w związku z postępowaniem antydumpingowym i postępowaniem antysubsydyjnym dotyczącym przywozu modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej na okres obowiązywania środków ostatecznych, w zakresie, w jakim dotyczy on skarżącej, a także

3. Obciążenie Komisji i wszystkich interwenientów popierających żądania Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut.

Komisja naruszyła art. 8 ust. 1, 9 i 10 oraz art. 10 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾, a także art. 13 ust. 1, 9 i 10 oraz art. 16 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽²⁾, stwierdzając, że faktury w ramach zobowiązania są nieważne, i nakazując organom celnym pobranie cła, jak gdyby żadna ważna faktura w ramach zobowiązania nie została wystawiona i przedstawiona organom celnym przy zgłoszeniu produktów do dopuszczenia do swobodnego obrotu w Unii.

Zarzut ten jest oparty na niezgodności z prawem art. 3 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1238/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym poborze cła tymczasowego nałożonego na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej⁽³⁾ i art. 2 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1239/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. nakładającego ostateczne cło wyrównawcze na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej⁽⁴⁾, które uprawniają Komisję do stwierdzenia, że faktury w ramach zobowiązania są nieważne.

⁽¹⁾ Dz.U. 2013 L 176, s. 21.

⁽²⁾ Dz.U. 2016 L 176, s. 55.

⁽³⁾ Dz.U. 2013 L 325, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. 2013 L 325, s. 66.

Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2017 r. – Wuxi Saijing Solar / Komisja

(Sprawa T-782/17)

(2018/C 042/47)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Wuxi Saijing Solar Co. Ltd (Yixing, Chiny) (przedstawiciel: Y. Melin, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

1. stwierdzenie nieważności

- art. 3 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1238/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym poborze cła tymczasowego nałożonego na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej, oraz
- art. 2 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1239/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. nakładającego ostateczne cło wyrównawcze na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej;

2. stwierdzenie nieważności

- art. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/1524 z dnia 5 września 2017 r. w sprawie wycofania przyjęcia zobowiązania w odniesieniu do dwóch producentów eksportujących zgodnie z decyzją wykonawczą 2013/707/UE potwierdzającą przyjęcie zobowiązania złożonego w związku z postępowaniem antydumpingowym i postępowaniem antysubsydyjnym dotyczącym przywozu modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej na okres obowiązywania środków ostatecznych w zakresie w jakim znajduje on zastosowanie do skarżącej; oraz

3. obciążenie Komisji i każdego interwenienta, który może być dopuszczony do sprawy na poparcie żądań Komisji, kosztami tego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut:

Komisja naruszyła art. 8 ust. 1, 9 i 10 oraz art. 10 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽¹⁾, oraz art. 13 ust. 1, 9 i 10 oraz art. 16 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej⁽²⁾, uznając za nieważne faktury w ramach zobowiązania i nakazując organom celnym pobranie ceł, tak jak gdyby żadne ważne faktury w ramach zobowiązań nie zostały wystawione i przekazane organom celnym w chwili gdy towary zostały zgłoszone do dopuszczenia do swobodnego obrotu.

Zarzut ten oparty jest na niezgodności z prawem art. 3 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1238/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym poborze cła tymczasowego nałożonego na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej⁽³⁾, oraz art. 2 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1239/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. nakładającego ostateczne cło wyrównawcze na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej⁽⁴⁾, które upoważniają Komisję do stwierdzenia nieważności faktur w ramach zobowiązania.

⁽¹⁾ Dz.U. 2013 L 176, s. 21.

⁽²⁾ Dz.U. 2016 L 176, s. 55.

⁽³⁾ Dz.U. 2013 L 325, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. 2013 L 325, s. 66.

Skarga wniesiona w dniu 1 grudnia 2017 r. – GE Healthcare / Komisja

(Sprawa T-783/17)

(2018/C 042/48)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: GE Healthcare A/S (Oslo, Norwegia) (przedstawiciele: D. Scannell, barrister, oraz G. Castle i S. Oryszczuk, solicitors)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2017) 7941 final z dnia 23 listopada 2017 r. w sprawie zawieszenia pozwoleń na dopuszczenie do obrotu Omniscanu (INN gadodiamidu), których właścicielem jest strona skarżąca;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez zaskarżoną decyzję art. 116 dyrektywy 2001/83/WE⁽¹⁾.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez zaskarżoną decyzję zasady ostrożności.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez zaskarżoną decyzję zasady niedyskryminacji.
4. Zarzut czwarty dotyczący okoliczności, że zaskarżona decyzja jest w każdym wypadku nieproporcjonalna.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia przez zaskarżoną decyzję zasady dobrej administracji.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. 2001, L 311, s. 67).

Skarga wniesiona w dniu 4 grudnia 2017 r. – BTC / Komisja

(Sprawa T-786/17)

(2018/C 042/49)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: BTC GmbH (Bolzano, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci L. von Lutterotti i A. Frei)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej Ares (2017) 4799558 z dnia 27 września 2017 r. w sprawie odzyskania przyznanych środków finansowych, a także odnośnej noty obciążeniowej (*Nota di Addebito*) nr 3241712708 z dnia 2 października 2017 r. oraz decyzji Ares (2017) 4790311 z dnia 2 października 2017 r., doręczonych pocztą elektroniczną w dniu 4 października 2017 r. na adres info@btc-srl.com, jak też wszelkich innych (także nieznanymi) aktów prawnych, które poprzedzają obie wskazane decyzje, są z nimi związane lub służą ich wykonaniu;
- posiłkowo, stwierdzenie w ramach postępowania arbitrażowego na podstawie art. 272 TFUE i art. 5 ust. 2 umowy o dotację nr C046311 z dnia 29 czerwca 2017 r., że skarżąca nie jest zobowiązana do zapłaty kwoty zażądaną przez Komisję Europejską w nocie obciążeniowej (*Nota di Addebito*) nr 3241712708 z dnia 2 października 2017 r., wobec czego skarżąca pa prawo zatrzymać tę kwotę;
- w dalszej kolejności, posiłkowo i również w ramach postępowania arbitrażowego na podstawie art. 272 TFUE i art. 5 ust. 2 umowy o dotację nr C046311 z dnia 29 czerwca 2017 r., wyłącznie na wypadek, gdyby skarżąca była zobowiązana do zapłaty na rzecz Wspólnoty Europejskiej jakiegokolwiek kwoty na podstawie umowy o dotację C046311 z dnia 29 czerwca 2017 r., stwierdzenie, że kwota ewentualnie należna od skarżącej jest niższa niż kwota wskazana przez Komisję Europejską w nocie obciążeniowej nr 3241712708 z dnia 2 października 2017 r.;
- w każdym razie, obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania zgodnie z art. 134 regulaminu postępowania, przy czym koszty te szacuje się, w oparciu o włoskie uregulowania dotyczące uiszczania honorariów adwokackich zawarte w dekreście włoskiego ministra sprawiedliwości nr 55/2014, na kwotę 30 000 EUR powiększoną o 15 % tytułem zwrotu kosztów na zasadzie ryczału zgodnie z art. 15 tego dekretu, o 4 % tytułem ustawowej składki na rzecz kasy adwokackiej, a także o 22 % tytułem VAT, o ile jest on należny, z zastrzeżeniem doprecyzowania wysokości tych kosztów w późniejszym czasie, w toku postępowania, z uwzględnieniem rzeczywistego nakładu pracy.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy: nieważność zaskarżonych decyzji ze względu na przedawnienie zgodnie z art. 3 ust. 1 akapit czwarty rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2988/95 ⁽¹⁾.

2. Zarzut drugi: nieważność zaskarżonych decyzji jako sprzecznych z art. 296 TFUE i art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej ze względu na nieproporcjonalnie długi czas trwania postępowania prowadzącego do wydania decyzji i wskazanej wyżej noty obciążeniowej (naruszenie zasad pewności prawa i rozsądnego czasu trwania postępowania).
3. Zarzut trzeci: nieważność zaskarżonych aktów ze względu na naruszenie art. 296 TFUE oraz art. 41 i 42 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej z uwagi na błędy popełnione przy dokonywaniu ustaleń faktycznych, brak, niedostateczne lub wewnętrznie sprzeczne uzasadnienie decyzji oraz naruszenie prawa dostępu do dokumentów.
4. Zarzut czwarty: nieważność zaskarżonych aktów ze względu na naruszenie art. 2 i 4 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2988/95, a także naruszenie art. 296 TFUE i art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej z uwagi na nieproporcjonalny charakter dochodzonej kwoty, brak lub błędny charakter ustaleń faktycznych, a także niewystarczające lub wewnętrznie sprzeczne uzasadnienie decyzji.
5. Zarzut piąty: kwota dochodzona przez Komisję od skarżącej w nocie obciążeniowej nr 3241712708 z dnia 2 października 2017 r. nie jest należna, ponieważ Komisja naruszyła zasadę wykonywania umów w dobrej wierze, ustaliła okoliczności faktyczne zbyt późno i w niewystarczającym zakresie, a także nie oceniła bądź błędnie oceniła zgromadzone dowody.
6. Zarzut szósty: kwota dochodzona przez Komisję od skarżącej w nocie obciążeniowej nr 3241712708 z dnia 2 października 2017 r. nie jest należna, ponieważ wnioski, do jakich Komisja doszła na podstawie sprawozdania OLAF nie odpowiadają okolicznościom faktycznym.
7. Zarzut siódmy: kwota dochodzona przez Komisję od skarżącej w nocie obciążeniowej nr 3241712708 z dnia 2 października 2017 r. jest w każdym razie zbyt wysoka, ponieważ w myśl art. 19 załącznika II do umowy o dotację zwrotowi podlegają jedynie kwoty, które rzeczywiście zostały niesłusznie pobrane, nie zaś kwoty wypłacone na podstawie wiarygodnego i zgodnego z umową rozliczenia (naruszenie zasady dobrej wiary oraz zasady proporcjonalności).

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. 1995, L 312, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 29 listopada 2017 r. – TecAlliance / EUIPO – Siemens (TecDocPower)

(Sprawa T-789/17)

(2018/C 042/50)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: TecAlliance GmbH (Ismaning, Niemcy) (przedstawiciel: Rechtsanwalt P. Engemann)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Siemens AG (Monachium, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Siemens AG

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „TecDocPower” – unijny znak towarowy nr 13 402 326

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 14 września 2017 r. w sprawie R 2433/2016-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;

— obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

— Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 47 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 5 grudnia 2017 r. – St. Andrews Links / EUIPO (ST ANDREWS)

(Sprawa T-790/17)

(2018/C 042/51)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: St. Andrews Links Ltd (St. Andrews, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: adwokat B. Hattier)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „ST ANDREWS” – zgłoszenie nr 9 586 348

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 2 października 2017 r. w sprawie R 92/2017-4

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności niniejszej skargi;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim oddalono w niej odwołanie w odniesieniu do następujących usług należących do klasy 41: „organizowanie i prowadzenie konferencji rozrywkowych, kongresów, imprez, zawodów i seminariów; usługi klubowe [rozrywka lub nauczanie]; dostarczanie strony web dostarczającej informacje w zakresie konferencji kongresów, imprez, zawodów i seminariów; planowanie przyjęć [rozrywka]; organizowanie imprez kulturalnych i wystaw w celach kulturalnych lub edukacyjnych; publikowanie książek oraz książek i dzienników elektronicznych online; usługi doradztwa i szkoleń zawodowych [porady w zakresie edukacji lub kształcenia]”;
- zezwolenie na rejestrację unijnego znaku towarowego nr 9 586 348 dla wspomnianych powyżej usług; oraz
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą w niniejszym postępowaniu.

Podniesiony zarzut

— Izba Odwoławcza przeprowadziła błędną ocenę odróżniającego charakteru zgłoszenia unijnego znaku towarowego nr 9 586 348 w odniesieniu do niektórych usług należących do klasy 41.

Skarga wniesiona w dniu 5 grudnia 2017 r. – St. Andrews Links / EUIPO (ST ANDREWS)

(Sprawa T-791/17)

(2018/C 042/52)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: St. Andrews Links Ltd (St. Andrews, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokat B. Hattier)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „ST ANDREWS” – zgłoszenie nr 11 176 773

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 2 grudnia 2017 r. w sprawie R 93/2017-4

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji, w zakresie w jakim oddalono w niej odwołanie w odniesieniu do następujących usług z klasy 41: „Organizowanie i przeprowadzanie konferencji związanych z rozrywką, kongresów, imprez, konkursów i seminariów; Usługi klubowe [rozrywka lub nauczanie]; Tworzenie stron internetowych zawierających informacje na temat konferencji, kongresów, imprez, konkursów lub seminariów; Planowanie przyjęć [rozrywka]; Organizowanie imprez w celach kulturalnych oraz wystaw w celach kulturalnych lub edukacyjnych; Publikowanie książek oraz publikowanie on-line elektronicznych książek i czasopism; Doradztwo zawodowe i usługi szkoleniowe”.
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Izba odwoławcza błędnie oceniła odróżniający charakter znaku towarowego objętego zgłoszeniem nr 11 176 773 w odniesieniu do niektórych usług z klasy 41.

Skarga wniesiona w dniu 5 grudnia 2017 r. – Man Truck & Bus/EUIPO – Halla Holdings (MANDO)

(Sprawa T-792/17)

(2018/C 042/53)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Man Truck & Bus AG (Monachium, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Röhl)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Halla Holdings Corp. (Yongin-si, Republika Korei)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy „MANDO” – zgłoszenie nr 11 276 301

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 14 września 2017 r. w sprawie R 1677/2016-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 6 grudnia 2017 r. – Star Television Productions / EUIPO – Marc Dorcel (STAR)**(Sprawa T-797/17)**

(2018/C 042/54)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Star Television Productions Ltd (Tortola, Brytyjskie Wyspy Dziewicze) (przedstawiciel: D. Farnsworth, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Marc Dorcel SA (Paryż, Francja)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający element słowny „STAR” – unijny znak towarowy nr 1 992 510

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 14 września 2017 r. w sprawie R 1519/2016-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- oddalenie wniosku o unieważnienie prawa do znaku; oraz
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą.

Podniesiony zarzut

— Naruszenie art. 58 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 8 grudnia 2017 r. – De Masi i Varoufakis / EBC**(Sprawa T-798/17)**

(2018/C 042/55)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Fabio De Masi (Hamburg, Niemcy) i Yanis Varoufakis (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: prof. A. Fischer-Lescano)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności doręczonej pismem z dnia 16 października 2017 r. decyzji zarządu Europejskiego Banku Centralnego, którą został oddalony wniosek skarżących o dostęp do dokumentu Europejskiego Banku Centralnego „Responses to questions concerning the interpretation of Art. 14.4 of the Statute of the ESCB and of the ECB” z dnia 23 kwietnia 2015 r.; oraz
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania i kosztami ewentualnych interwencji na podstawie art. 87 § 2 regulaminu postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy: błędne zastosowanie art. 4 ust. 2 tiret drugie decyzji Europejskiego Banku Centralnego z dnia 4 marca 2004 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Europejskiego Banku Centralnego (EBC/2004/3) ⁽¹⁾
  - Skarżący zarzucają, że opublikowanie spornej opinii prawnej nie naruszyłoby ochrony doradztwa prawnego pozwanego oraz że istnieje nadrzędny interes publiczny w jej ujawnieniu. Ponadto występują braki w uzasadnieniu i w wyważeniu interesów.
2. Zarzut drugi: błędne zastosowanie art. 4 ust. 3 akapit pierwszy decyzji Europejskiego Banku Centralnego z dnia 4 marca 2004 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Europejskiego Banku Centralnego (EBC/2004/3)
  - Ujawnienie nie narusza ochrony użytku wewnętrznego spornej opinii jako części obrad i wstępnych konsultacji wewnątrz Europejskiego Banku Centralnego lub przeprowadzonych z poszczególnymi krajowymi bankami centralnymi.

⁽¹⁾ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego z dnia 4 marca 2004 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Europejskiego Banku Centralnego (EBC/2004/3) (Dz.U. 2004, L 80, s.42).

Skarga wniesiona w dniu 11 grudnia 2017 r. – Scania i in. / Komisja

(Sprawa T-799/17)

(2018/C 042/56)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Scania AB (Södertälje, Szwecja), Scania CV AB (Södertälje) i Scania Deutschland GmbH (Koblencja, Niemcy) (przedstawiciele: D. Arts, F. Miotto, C. Pommiès, K. Schillemans, C. Langenius, L. Ulrichs i P. Hammarskiöld, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Skarżące wnoszą do Sądu o:

- przyjęcie środka organizacji postępowania na podstawie art. 88 § 1 oraz art. 89 § 3 lit. d) regulaminu postępowania i wezwanie Komisji do przekazania udzielonych w formie pisemnej przez DAF oraz Iveco odpowiedzi na pismo w sprawie przedstawienia zarzutów;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 27 września 2017 r. dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 53 Porozumienia EOG (AT.39824 – Samochody ciężarowe) (zwaną dalej „zaskarżoną decyzją”);
- tytułem ewentualnym stwierdzenie nieważności części zaskarżonej decyzji i obniżenie grzywny nałożonej na skarżące na podstawie art. 261 TFUE i art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1/2003;
- w każdym razie zastąpienie oceny Komisji własną oceną w odniesieniu do kwoty grzywny i obniżenie grzywny nałożonej na skarżące na podstawie art. 261 TFUE i art. 31 rozporządzenia nr 1/2003;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania zgodnie z art. 134 regulaminu postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżące podnoszą dziewięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, oparty na twierdzeniu, że zaskarżona decyzja narusza prawo skarżących do obrony wynikające z art. 48 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”), art. 27 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1/2003, obowiązek prowadzenia dochodzenia w sposób bezstronny, spoczywający na instytucjach Unii na podstawie art. 41 ust. 1 karty, jak również zasadę domniemania niewinności określoną w art. 48 ust. 1 karty.
2. Zarzut drugi, oparty na twierdzeniu, że Komisja naruszyła art. 27 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1/2003, jak również art. 48 ust. 2 karty, gdy odmówiła Scanii dostępu do ewentualnych nowych dowodów odciążających zawartych w odpowiedziach udzielonych przez DAF oraz Iveco na pismo w sprawie przedstawienia zarzutów.
3. Zarzut trzeci, oparty na twierdzeniu, że Komisja błędnie zastosowała w zaskarżonej decyzji art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG, gdy uznała, że wymiana informacji w ramach koła Test & Drive stanowiła naruszenie.
4. Zarzut czwarty, oparty na twierdzeniu, że zaskarżona decyzja narusza art. 296 TFUE, ponieważ zawiera niespójne rozumowanie co do zarzucanego porozumienia lub uzgodnionej praktyki w przedmiocie wprowadzenia na rynek technologii w dziedzinie emisji, a ponadto Komisja stosuje w niej w niewłaściwy sposób art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG, ponieważ stwierdza, iż skarżące zawarły porozumienie lub stosowały uzgodnioną praktykę w zakresie harmonogramu wprowadzania na rynek technologii w dziedzinie emisji.
5. Zarzut piąty, oparty na twierdzeniu, że Komisja stosuje w błędny sposób w zaskarżonej decyzji art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG, ponieważ nieprawidłowo kwalifikuje wymianę informacji w ramach koła niemieckiego jako naruszenie „ze względu na cel”.
6. Zarzut szósty, oparty na twierdzeniu, że Komisja stosuje w błędny sposób w zaskarżonej decyzji art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG, ponieważ przyjmując, że geograficzny zasięg naruszenia związanego z kołem niemieckim obejmował cały EOG, Komisja dopuszcza się oczywistego błędu w zakresie oceny okoliczności faktycznych oraz ich kwalifikacji prawnej.
7. Zarzut siódmy, oparty na twierdzeniu, że Komisja stosuje w błędny sposób w zaskarżonej decyzji art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG, ponieważ przyjmując, że stwierdzone zachowanie stanowi jednolite i ciągłe naruszenie oraz uznając, że skarżące ponoszą odpowiedzialność w tym zakresie, Komisja dopuszcza się oczywistego błędu w zakresie oceny okoliczności faktycznych oraz ich kwalifikacji prawnej.
8. Zarzut ósmy, oparty na twierdzeniu, że Komisja stosuje w błędny sposób w zaskarżonej decyzji art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG, jak również art. 25 rozporządzenia (WE) nr 1/2003, ponieważ nakłada grzywnę za zachowanie, które uległo przedawnieniu, i w żadnym razie nie uwzględniła ona okoliczności, że zachowanie to nie było ciągłe.
9. Zarzut dziewiąty, oparty na twierdzeniu, że Komisja narusza w zaskarżonej decyzji zasadę proporcjonalności oraz zasadę równego traktowania w odniesieniu do wysokości grzywny, w związku z czym Sąd powinien w każdym razie obniżyć kwotę grzywny na podstawie art. 261 TFUE i art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1/2003.

Skarga wniesiona w dniu 11 grudnia 2017 r. – Brown Street Holdings / EUIPO – Enesan (FIGHT LIFE)

(Sprawa T-800/17)

(2018/C 042/57)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Brown Street Holdings Ltd (Auckland, Nowa Zelandia) (przedstawiciele: Rechtsanwälte C. Hufnagel, M. Kleespies, A. Bender, i Rechtsanwältin J. Clayton-Chen)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Enesan AG (Zurych, Szwajcaria)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Enesan AG

Sporny znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską słownego znaku towarowego „FIGHT LIFE” nr 1 112 642

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 26 września 2017 r. w sprawie R 36/2017-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 75 zdanie drugie rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 75 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 6 grudnia 2017 r. – Dermatest / EUIPO (ORIGINAL excellent dermatest 3-star-guarantee.de)

(Sprawa T-801/17)

(2018/C 042/58)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Dermatest Gesellschaft für allergologische Forschung u. Vertrieb von Körperpflegemitteln mbH (Münster, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci J. Bühling i D. Graetsch)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający elementy słowne „ORIGINAL excellent dermatest 3-star-guarantee.de” – zgłoszenie nr 15 073 381

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 25 września 2017 r. w sprawie R 524/2017-4

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w związku z postępowaniem odwoławczym.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009.
-

Skarga wniesiona w dniu 7 grudnia 2017 r. – Dermatest / EUIPO (ORIGINAL excellent dermatest 5-star-guarantee.de CLINICALLY TESTED)

(Sprawa T-802/17)

(2018/C 042/59)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Dermatest Gesellschaft für allergologische Forschung u. Vertrieb von Körperpflegemitteln mbH (Münster, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci J. Bühling i D. Graetsch)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający elementy słowne „ORIGINAL excellent dermatest 5-star-guarantee.de CLINICALLY TESTED” – zgłoszenie nr 15 073 398

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 25 września 2017 r. w sprawie R 525/2017-4

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w związku z postępowaniem odwoławczym.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 7 grudnia 2017 r. – Dermatest / EUIPO (ORIGINAL excellent dermatest)

(Sprawa T-803/17)

(2018/C 042/60)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Dermatest Gesellschaft für allergologische Forschung u. Vertrieb von Körperpflegemitteln mbH (Münster, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci J. Bühling i D. Graetsch)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający elementy słowne „ORIGINAL excellent dermatest” – zgłoszenie nr 15 073 364

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 25 września 2017 r. w sprawie R 526/2017-4

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;

— obciążenie EUIPO kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w związku z postępowaniem odwoławczym.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 11 grudnia 2017 r. – Stada Arzneimittel/EUIPO / EUIPO (Przedstawienie dwóch przeciwległych łuków)

(Sprawa T-804/17)

(2018/C 042/61)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Stada Arzneimittel AG (Bad Vilbel, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci J.-C. Plate i R. Kaase)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy – zgłoszenie nr 15 625 437

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 20 września 2017 r. w sprawie R R 1887/2016-1

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 11 grudnia 2017 r. – Pethke / EUIPO

(Sprawa T-808/17)

(2018/C 042/62)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Ralph Pethke (Alicante, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat H. Tettenborn)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności sprawozdania z oceny za rok 2016 r. w wersji, jaka została doręczona skarżącemu w dniu 10 kwietnia 2017 r.;
- w zakresie, w jakim jest to konieczne, stwierdzenie nieważności decyzji Zarządu EUIPO w sprawie zażalenia wniesionego na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej z dnia 18 października 2017 r.; oraz
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący błędu w ocenie, którego dopuścili się bezpośredni przełożeni skarżącego
  - Skarżący podnosi, że jego przełożony nie dokonał własnej lub krytycznej oceny sporządzonej przez dyrektora wykonawczego części sprawozdania dotyczącej pracy świadczonej przez skarżącego w części okresu sprawozdawczego od 1 stycznia 2016 r. do 17 października 2016 r. i w ten sposób naruszył decyzję Komisji C(2013) 8985 final z dnia 16 grudnia 2013 r. określającą ogólne przepisy wykonawcze dotyczące wykonania art. 43 regulaminu pracowniczego i wykonania art. 44 akapit pierwszy regulaminu pracowniczego oraz instrukcje robocze EUIPO.
2. Zarzuty drugi i trzeci, dotyczący braku uprawnienia do wydania decyzji w przedmiocie zażalenia oraz braku niezawisłości instancji rozpatrującej zażalenie
  - Dyrektor wykonawczy nie mógł stanowić niezawisłej instancji odwoławczej w ramach procedury oceny rocznej skarżącego, ponieważ jego udział w sporządzeniu sprawozdania z oceny był decydujący. Instrukcje robocze EUIPO przewidują w kontekście ocen przeprowadzanych przez dyrektora wykonawczego, że w takich przypadkach o zażaleniu rozstrzygać powinna komisja odwoławcza.
3. Zarzut czwarty, dotyczący arbitralnego zerwania dialogu dotyczącego zażalenia
  - Nie przeprowadzono regulaminowego dialogu dotyczącego zażalenia, w szczególności ze względu na arbitralne zaprzestanie rozmów przez dyrektora wykonawczego, co stanowi naruszenie przepisów postępowania odwoławczego, a mianowicie decyzji Komisji i wydanych na jej podstawie instrukcji roboczych EUIPO. Zabrakło skutecznej administracyjnej ochrony prawnej na etapie przedsądowym.
4. Zarzut piąty dotyczący braku uzasadnienia sprawozdania z oceny
  - Część sprawozdania opracowana przez dyrektora wykonawczego, a zatem też samo sprawozdanie z oceny za rok 2016 są dotknięte brakiem uzasadnienia, co nie pozwala skarżącemu na odniesienie się do jego części. Dokonanej przez dyrektora wykonawczego ocenie pracy świadczonej przez skarżącego brakuje podstawy faktycznej. W znacznej mierze ocena ta nie jest wiarygodna. Praca świadczona przez skarżącego na stanowisku kierowniczym w ramach wydziału operacyjnego została oceniona przez dyrektora wykonawczego w opracowanej przezeń części sprawozdania znacząco gorzej niż w przypadku prawie wszystkich wcześniejszych ocen pracy świadczonej przez skarżącego. Zawarte uzasadnienie nie spełniło jednak wyższego wymogu uzasadnienia.
5. Zarzut szósty, dotyczący oczywistego błędu w ocenie
  - Sprawozdanie z oceny za rok 2016 zawierające treść części opracowanej przez dyrektora wykonawczego jest dotknięte oczywistym błędem w ocenie, ponieważ u jego podstaw leżą niedokładne i arbitralnie wybrane dane dotyczące pracy skarżącego. Ocena stanu faktycznego pozbawiona jest jakiegokolwiek wiarygodności.
  - W samym sprawozdaniu nie dokonano żadnej analizy wyników skarżącego w częściowym okresie sprawozdawczym, ponieważ przełożony skarżącego nie odniósł się konkretnie do tych wyników w opracowanym przez niego sprawozdaniu.
  - Część sprawozdania opracowana przez dyrektora wykonawczego, a co za tym idzie – także sprawozdanie z oceny zawiera nieprawdziwe informacje oparte na niedokładnych i jednostronnie negatywnych danych dotyczących pracy skarżącego. Dyrektor wykonawczy przedstawił arbitralne i niezwiązane z istotą podstawy oceny, pomijając kluczowe wskaźniki wcześniej określone przy wyznaczaniu celów. Część oceny dokonana przez dyrektora wykonawczego wypacza fakty w taki sposób, że nie ma ona nic wspólnego z faktyczną oceną pracy skarżącego. Nie może być zgodne z prawem, by na koniec roku praca została oceniona negatywnie, jeżeli skarżący nigdy nie miał możliwości zareagowania na rzekome uchybienia w świadczonej przez niego pracy.

Postanowienie Sądu z dnia 5 grudnia 2017 r. – FE / Komisja

(Sprawa T-616/16) ⁽¹⁾

(2018/C 042/63)

Język postępowania: francuski

Prezes czwartej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 371 z 10.10.2016 (sprawa pierwotnie zarejestrowana w Sądzie do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej pod numerem F-46/16, przekazana do Sądu Unii Europejskiej w dniu 1.9.2016).

Postanowienie Sądu z dnia 29 listopada 2017 r. – Lions Gate Entertainment / EUIPO (DIRTY DANCING)

(Sprawa T-64/17) ⁽¹⁾

(2018/C 042/64)

Język postępowania: angielski

Prezes piątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 104 z 3.4.2017.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL